

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudcom JUDr. Beátou Oreničovou v spore žalobcu **Nový odborový zväz polície**, Kuzmányho 8, 040 01 Košice, IČO: 42 401 024, zastúpený JUDr. Mgr. Anton Chromík, PhD., advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Chorvátska 199, 900 81 Šenkvice, proti žalovanému **Ministerstvo vnútra SR**, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, o **antidiskriminačnej žalobe**, takto

r o z h o d o l:

I. Žalovaný svojim konaním diskriminoval žalobcu a jeho členov z dôvodu iného postavenia a odborovej činnosti a porušil tak zásadu rovnakého zaobchádzania.

II. Žalovaný je povinný zdržať sa konania, ktoré by diskriminovalo žalobcu a jej členov a porušovalo zásadu rovnakého zaobchádzania, spočívajúceho v nepriznaní rovnakého postavenia všetkým odborovým organizáciám vo vnútorných právnych predpisoch žalovaného, v nerešpektovaní žalobcu ako subjektu oprávneného na kolektívne vyjednávanie pri uzatváraní kolektívnych zmlúv vrátane kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa, v nerešpektovaní práva žalobcu podávať návrhy na zlepšenie a dodržiavanie pracovnoprávnych podmienok oproti iným odborovým organizáciám, v neuznávaní žalobcu ako odborového partnera pri rokovaní v rámci vnútornej štruktúry riadenia žalovaného, v neuznávaní žalobcu ako odborového partnera pri účasti v poradných komisiách žalovaného, v odmietaní práva delegovať člena žalobcu do komisie pre hodnotenie policajta, ktorý je členom žalobcu a zároveň v priznaní výlučného práva inej odborovej organizácie delegovať člena do takejto komisie,

v neposkytnutí nevyhnutného materiálne - technického zabezpečenia na zaistenie činnosti odborového orgánu, v nerešpektovaní odborového orgánu žalobcu ako „príslušného odborového orgánu“ vo vzťahu k svojim členom, vo vyjadreniach označujúcich žalobcu za nelegitímny odborový zväz, v nerešpektovaní žalobcu ako zástupcu svojich členov, vo zvýhodňovaní členov inej odborovej organizácie poskytovaním neproporcionálnych výhod danej odborovej organizácie oproti iným odborovým organizáciám, v obmedzení definície „odborový zväz“ iba na majoritnú odborovú organizáciu, v neposkytnutí výhod na odborovú činnosť žalobcu (kanceláriu, kancelársky nábytok, služobné voľno na odborovú činnosť, zapožičanie vozidla) v primeranom pomere zohľadňujúceho počet členov jednotlivých odborových organizácií.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 1.000 eur v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalovaný je povinný do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku ospravedlniť sa žalobcovi a zverejniť toto ospravedlnenie formou tlačovej správy žalobcu na svojej hlavnej internetovej stránke a aj vo svojom periodiku „Zvesti“ na prvej strane v nasledovnom znení : Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky diskriminovalo Nový odborový zväz polície a jeho členov z dôvodu iného postavenia a odborovej činnosti. Porušilo tak zásadu rovnakého zaobchádzania podľa zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých predpisov v znení neskorších predpisov a zásadu rovnakého zaobchádzania podľa zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov. Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky sa za spôsobenú diskrimináciu Novému odborovému zväzu polície a jeho členom ospravedľuje.

V. Žalobcovi proti žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

O d ô v o d n e n i e

1. Pôvodne sa žalobca žalobou zo dňa 27.3.2018 domáhal voči žalovanému na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 23C/19/2018 určenia, že žalovaný svojim konaním diskriminoval žalobcu a jeho členov z dôvodu iného postavenia a odborovej činnosti a porušil

tak zásadu rovnakého zaobchádzania. Ďalej sa domáhal určenia, že žalovaný je povinný zdržať sa konania, ktoré by diskriminovalo žalobcu a jeho členov a porušovalo zásadu rovnakého zaobchádzania. Taktiež žalobca sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.000 eur a náhrady trov konania. Nakoniec sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku ospravedlniť sa žalobcovi a zverejniť toto ospravedlnenie formou tlačovej správy žalobcu na svojej hlavnej internetovej stránke a aj vo svojom periodiku „Zvesti“ na prvej strane v nasledovnom znení : „Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky diskriminovalo Nový odborový zväz polície a jeho členov z dôvodu iného postavenia a odborovej činnosti. Porušilo tak zásadu rovnakého zaobchádzania podľa zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých predpisov v znení neskorších predpisov a zásadu rovnakého zaobchádzania podľa zák.č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov, Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky za spôsobenú diskrimináciu Novému odborovému zväzu polície a jeho členom ospravedlňuje“. Spolu s návrhom vo veci samej sa domáhal vydania neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa konania, ktoré by diskriminovalo žalobcu či jeho členov a porušovalo zásadu rovnakého zaobchádzania v porovnaní s Odborovým zväzom polície Slovenskej republiky a členmi Odborového zväzu polície Slovenskej republiky.

2. Podanie žaloby zdôvodnil na 13-tich stranách v podstate tým, že dňa 19.12.2017 bola podpísaná Kolektívna zmluva vyššieho stupňa pre príslušníkov Policajného zboru na rok 2018 medzi zamestnávateľom Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky zastúpeného ministrom vnútra Róbertom Kaliňákom na jednej strane a Odborovým zväzom polície v Slovenskej republiky zastúpeného Mariánom Magdoškom na strane druhej (ďalej len OZP v SR). OZP v SR odmietlo rokovať so žalobcom a predložiť spoločný návrh kolektívnej zmluvy. Zo strany zamestnávateľa bol využitý postup podľa § 3a ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní. Príslušná kolektívna zmluva bola následne zverejnená v Centrálnom registri zmlúv dňa 21.12.2017 pod CRZ ID : 3260970 a s číslom zmluvy SPOU-ZM-SPOU-P06-003471-0029-2017-2017.

Podľa žalobcu podpísaním uvedenej kolektívnej zmluvy a nezapracovaním subjektu NOZP ako odborového partnera zvýhodňuje žalovaný členov jednej odborovej organizácie v tomto prípade OZP v SR pred druhou odborovou organizáciou, t.j. NOZP a tým diskriminuje členov žalobcu ako odborovej organizácie. Ešte pred podaním žaloby boli obidva subjekty, ktoré uzatvorili predmetnú zmluvu po predošlých skúsenostiach z minulých rokov, upozornené (keďže NOZP vzniklo a začalo svoju činnosť 27.5.2015), aby pri ďalšom stretnutí kolektívneho vyjednávaní bez prítomnosti členov NOZP doplnili ako odborového partnera aj subjekt NOZP a vo všetkých bodoch kolektívnej zmluvy neopomenuli poskytnúť rovnaké náležitosti pre odborovú činnosť NOZP, ktoré využívali členovia OZP v SR už v rokoch 2016 a 2017. Členom NOZP boli tieto výhody zo strany zamestnávateľa odopreté. Žalovaný ako aj OZP v SR boli ústne upozornení na kolektívnom vyjednávaní dňa 21.11.2017, ale aj písomne, že v prípade ignorovania ústavných a zákonných práv členov a odborovej organizácie bude žalobca postupovať podľa § 4 ods. 2 zákona č. 2/1991Zb. a podá žalobu proti zneniu kolektívnej zmluvy, v ktorých bude iná odborová organizácia zvýhodňovaná pred druhou odborovou organizáciou.

Žalobca poukázal na znenie článku 1 ods. 4 Kolektívnej zmluvy, ktoré diskriminuje žalobcu, lebo odborovým partnerom sú za odborové organizácie a odborový zväz vymenovaní iba členovia OZP v SR a následne v jednotlivých písmenách zahrnutí len členovia OZP v SR jednotlivých štruktúr bez zmienky členov NOZP. Podľa žalobcu kolektívna zmluva nie uzatvorená v súlade s článkom 37 ods. 2 Ústavy SR diskriminuje členov žalobcu a porušuje ustanovenia zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon). Pojem „Odborový zväz“ definuje len členov OZP v SR a v čl. 1 ods. 7 platnej kolektívnej zmluvy si vyhradzuje právo zastupovať záujmy všetkých členov odborového zväzu ako aj nečlenov. Kolektívna zmluva diskriminuje a nerešpektuje existenciu policajtov - členov žalobcu, ktorí sa združili a vytvorili podľa platnej Ústavy SR odborovú organizáciu, ktorá vznikla 27. mája 2015, bola riadne zaregistrovaná na príslušnom registri, ktorého správcom je zamestnávateľ. Zamestnávateľ neakceptoval zapracovanie práv členov tohto subjektu do kolektívnej zmluvy, ktorú uzatvoril. Okrem diskriminačného postupu vo vzťahu k praktickému vylúčeniu žalobcu zo zastupovania svojich členov došlo priamo aj k diskriminácii člena žalobcu vo veci zastupovania člena žalobcu pri jeho služobnom hodnotení v testovacej prevádzke, kde nebol žalobca prizvaný a do komisie, napriek protestom člena boli ustanovení za odborový zväz traja členovia OZP v SR, čím porušili jeho ústavné a zákonné práva. Príslušný funkcionár ustanovujúci komisiu postupoval striktne podľa platnej kolektívnej zmluvy na rok 2017 a nebral do úvahy odvolanie člena plk. Mgr. Vladimíra Gladiča voči zloženiu komisie a komisia v krátkom čase rozhodla, čo malo vplyv aj na jeho rozhodnutie o podaní žiadosti o uvoľnenie zo služobného pomeru.

Podľa žalobcu rozhodnutie žalovaného ustanoviť zástupcov OZP v SR aj pre hodnotenie členov NOZP je neprípustné nielen z dôvodu diskriminácie, ale aj možného konfliktu záujmov. OZP v SR má vážny konflikt s NOZP. OZP v SR ústami svojho vrcholového predstaviteľa napadol nečlenov svojej odborovej organizácie ako tých, ktorí iba parazitujú na výhodách. V tejto veci bolo podané aj trestné oznámenie pre ohováranie, ktoré bolo odmietnuté iba z dôvodu, že išlo iba o expresívne vyjadrenie. Uvedené „expresívne“ osočovanie bolo zverejnené v novinách.

Žalovaný porušil zásadu rovnakého zaobchádzania zakotvením ustanovení Kolektívnej zmluvy, ktoré obsahujú definíciu „odborový zväz“ obmedzenú na OZP v SR. Ide o všetky odseky v článku 2 príslušnej kolektívnej zmluvy, ďalej odseky 1 až 8, 10, 11, 13, 14, 16, 18 až 21 článku 3 kolektívnej zmluvy. Žalobca zastupuje záujmy viac ako 570 svojich členov z radov polície a zamestnancov. Bol vylúčený z ďalšieho kolektívneho vyjednávania pre menšiu členskú základňu a nezhody s odborárskym subjektom OZP v SR v zásadných bodoch kolektívnej zmluvy. Žalovaný OZP v SR zvýhodňuje aj čerpaním služobného voľna a zaplatením ušlého služobného platu, s možnosťou jednorázovo zapožičať služobné cestné vozidlo ministerstva k odborárskej činnosti. Podľa žalobcu zásadu rovnakého zaobchádzania porušujú aj ustanovenia Kolektívnej zmluvy v článku 4 ods. 1, 2, 12, v ods. 13, bod 3, v článku 5, ods. 6, v článku 6, ods. 16 a 25, v článku 7, v článku 8, ods. 2-5 pokiaľ sa nezmení definícia pojmu „odborový zväz“ a odborový partner v Kolektívnej zmluve a nezabezpečí faktickú realizáciu rovnakého nediskriminačného prístupu k žalobcovi a jeho členom.

V materiálno technickom zabezpečení sa porušovanie zásady rovnakého prístupu prejavuje ešte viac, nakoľko zamestnávateľ Ministerstvo vnútra SR poskytuje OZP v SR kancelárie na ich odborársku činnosť, zabezpečuje vybavenie kancelárií druhej odborovej organizácie zariadením, či už kancelárskym nábytkom, ako aj technickými prostriedkami.

Dokonca členov predsedníctva preradilo zo stálej štátnej služby do činnej zálohy. Na ich odborársku činnosť prispievajú aj trvalým zapožičaním služobných cestných vozidiel. Pritom žalobca musí svoju činnosť prevádzkovať len zo svojich členských prostriedkov. Na požiadanie odmietajú príslušní funkcionári MV SR poskytnúť priestory na rokovania členov NOZP, neposkytujú za tým účelom žiadne služobné vozidlá a na prepravu služobné cestné vozidlá.

Ďalej podľa žalobcu nominovaním predsedu OZP v SR ako člena Dozornej rady do Všeobecnej zdravotnej poisťovni a.s. za odborársku organizáciu bez predošlej diskusie členov odborových organizácií pôsobiacich v rámci MV SR ako aj rozhodnutím ministra vnútra SR o zaradení do činnej zálohy niektorých členov OZP v SR a nárokom na vyplácanie služobného príjmu, sú členovia OPZ v SR neprimerane zvýhodňovaní oproti iným členom odborových organizácií v rámci MV SR a žalovaný postupuje v rozpore s ods. 2 článku 37 Ústavy SR a ustanoveniami antidiskriminačného zákona.

Žalobca ďalej citoval Nariadenie č. 21 MV SR z 24.2.2017 o hodnotení výkonu štátnej služby príslušníka Policajného zboru, Nariadenie č. 17 zo 7.3.2008 o vybraných platových náležitostiach príslušníkov Policajného zboru, prikazovaní služby nad základný čas služby v týždni a nariaďovaní služobnej pohotovosti príslušníkom Policajného zboru, Nariadenie MV SR č. 100/2016 z 27.9.2016 o rekreačnej starostlivosti, ktoré nariadenia nerešpektujú rovnosť odborových organizácií a diskriminujú rovnosť členov odborového združenia. Za člena hodnotiacej komisie určuje Odborový zväz polície v SR napriek tomu, že sú členmi inej odborovej organizácie alebo pri prerokovaní osobného príplatku objavuje sa tendencia za príslušný odborový orgán považovať Odborový zväz polície v SR, napriek tomu, že sú členmi inej odborovej organizácie. Taktiež pri prerokovaní rekreačných poukazov sa objavuje tendencia za príslušný odborový orgán považovať Odborový zväz polície v SR napriek tomu, že sú členmi inej odborovej organizácie.

3. Okresný súd Košice I dňa 4.4.2018 v predmetnej veci vyslovil svoju kauzálnu nepríslušnosť a spis postúpil na prejednanie Okresnému súdu Košice II. Okresný súd Košice II nesúhlasil s postúpením veci a predložil spis Krajskému súdu v Košiciach. Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 12NcC/10/2018-82 zo dňa 27.4.2018 rozhodol, že na konanie je kauzálny príslušný Okresný súd Košice II. Na Okresnom súde Košice II bola vec ďalej vedená pod sp.zn. 41Cpr/14/2018.

4. O návrhu na vydanie neodkladného opatrenia Okresný súd Košice II rozhodol uznesením sp.zn. 41Cpr/14/2018-85 zo dňa 10.5.2018 tak, že žalovanému uložil povinnosť zdržať sa konania, ktoré by diskriminovalo žalobcu či jeho členov a porušovalo zásadu rovnakého zaobchádzania v porovnaní s Odborovým zväzom polície SR a členmi Odborového zväzu polície SR, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Na základe odvolania žalovaného Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zm. 3CoPr/8/2018-178 zo dňa 30.7.2018 zmenil uznesenie Okresného súdu Košice II tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu výrok napadnutého rozhodnutia nie je vykonateľný, keď nekonkretizuje, akého diskriminačného konania sa má žalovaný zdržať. Taktiež nemožno neodkladným opatrením ani rozhodnutím vo veci samej uložiť strane súdneho sporu povinnosť, aby dodržiavala právne predpisy.

5. V návaznosti na skutočnosti popísané pod bodom 4 žalobca dňa 28.9.2018 doručil súdu návrh na zmenu (doplnenie) žalobného petitu zo dňa 10.5.2018. V súvislosti s definovaním nároku žalobca navrhol na konci v petite žaloby doplniť o nasledovné : „Žalovaný je povinný zdržať sa konania , ktoré by diskriminovalo žalobcu a jeho členov a porušovalo zásadu rovnakého zaobchádzania“ sa vypúšťa bodka a dopĺňa časť vety, ktorá znie: „spočívajúceho (i) v nepriznávaní rovnakého postavenia všetkým odborovým organizáciám vo vnútorných právnych predpisoch žalovaného, (ii) v nerešpektovaní žalobcu ako subjektu oprávneného na kolektívne vyjednávanie pri uzatváraní kolektívnych zmlúv vrátane kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa (iii) v nerešpektovaní práva žalobcu podávať návrhy na zlepšenie a dodržiavanie pracovnoprávnych podmienok oproti iným odborovým organizáciám , (iv) v neuznávaní žalobcu ako odborového partnera pri rokovaní v rámci vnútornej štruktúry riadenia žalovaného, (v) v neuznávaní žalobcu ako odborového partnera pri účasti v poradných komisiách žalovaného, (vi) v odmietaní práva delegovať člena žalobcu do komisie pre hodnotenie policajta , ktorý je členom žalobcu a zároveň v priznaní výlučného práva inej odborovej organizácie delegovať člena do takejto komisie, (vii) v neposkytnutí nevyhnutného materiálne - technického zabezpečenia na zaistenie činnosti odborového orgánu (viii) v nerešpektovaní odborového orgánu žalobcu ako „príslušného odborového orgánu“ vo vzťahu k svojim členom, (ix) vo vyjadreniach , „označujúcich“ žalobcu za „nelegitímny odborový zväz“ (x) v nerešpektovaní žalobcu ako zástupcu svojich členov , (xi) vo zvýhodňovaní členov inej odborovej organizácie poskytnutím neproporcionálnych výhod danej odborovej organizácii, oproti iným odborovým organizáciám (xii) v obmedzení definície „odborový zväz“ iba na majoritnú odborovú organizáciu“ (xiii) v neposkytnutí výhod na odborovú činnosť žalobcu (kancelária, kancelársky nábytok, služobné voľno na odborovú činnosť, zapožičanie vozidla) v primeranom pomere zohľadňujúceho počet členov jednotlivých odborových organizácií“.

6. Okresný súd Košice II uznesením sp.zn. 41Cpr/14/2018-249 zo dňa 29.10.2018 pripustil zmenu (doplnenie 2 výroku petitu žaloby) v znení : Žalovaný je povinný zdržať sa konania, ktoré by diskriminovalo žalobcu a jeho členov a porušovalo zásadu rovnakého zaobchádzania, spočívajúceho v nepriznávaní rovnakého postavenia všetkým odborovým organizáciám vo vnútorných právnych predpisoch žalovaného, v nerešpektovaní žalobcu ako subjektu oprávneného na kolektívne vyjednávanie pri uzatváraní kolektívnych zmlúv vrátane kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa , v nerešpektovaní práva žalobcu podávať návrhy na zlepšenie a dodržiavanie pracovnoprávnych podmienok oproti iným odborovým organizáciám, v neuznávaní žalobcu ako odborového partnera pri rokovaní v rámci vnútornej štruktúry riadenia žalovaného, v neuznávaní žalobcu ako odborového partnera pri účasti v poradných komisiách žalovaného, v odmietaní práva delegovať člena žalobcu do komisie pre hodnotenie policajta , ktorý je členom žalobcu a zároveň v priznaní výlučného práva inej odborovej organizácie delegovať člena do takejto komisie, v neposkytnutí nevyhnutného materiálne - technického zabezpečenia na zaistenie činnosti odborového orgánu v nerešpektovaní odborového orgánu žalobcu ako „príslušného odborového orgánu“ vo vzťahu k svojim členom, vo vyjadreniach „označujúcich“ žalobcu za nelegitímny odborový zväz , v nerešpektovaní žalobcu ako zástupcu svojich členov, vo zvýhodňovaní členov inej odborovej organizácie poskytnutím neproporcionálnych výhod danej odborovej organizácii, oproti iným odborovým organizáciám, v obmedzení definície „odborový zväz“ iba na majoritnú odborovú organizáciu, v neposkytnutí výhod na odborovú činnosť žalobcu (kanceláriu, kancelársky nábytok, služobné voľno na odborovú činnosť, zapožičanie vozidla)

v primeranom pomere zohľadňujúceho počet členov jednotlivých odborových organizácií.

7. Žalovaný sa k žalobe vyjadril taktiež v rozsiahlom podaní (8 strán) doručenom súdu dňa 25.7.2018, kde žiadal žalobu zamietnuť. Zastával názor, že výrok, ktorým sa žalobca domáha, že „Žalovaný je povinný zdržať sa konania, ktoré by diskriminovalo žalobcu a jeho členov a porušovalo zásadu rovnakého zaobchádzania“ je nevykonateľný. Žalobca neoznačil žiadne konanie žalovaného, ktoré v súčasnosti diskriminuje žalobcu. Ak by súd uložil žalovanému takúto povinnosť „zdržať sa konania, ktoré by diskriminovalo žalobcu a jeho členov a porušovalo zásadu rovnakého zaobchádzania“, súd by de facto prikázal žalovanému, aby dodržiaval všeobecnú zákonnú povinnosť zákazu diskriminácie, ktorá vyplýva z antidiskriminačného zákona. Uviedol, že kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa nemohol so žalobcom uzavrieť, pretože by to bolo v rozpore so zákonom č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní. Žalovaný poukázal na ustanovenia § 2 ods. 3 písm. c) a § 32 ods. 1 zákona č. 2/1991 Zb., ktoré jednoznačne upravujú, s kým má žalovaný v postavení zamestnávateľ podpísať kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa. Uviedol, že Odborový zväz polície v SR je odborovým zväzom, ktorý vo svojej štruktúre združuje aj nižšie odborové organizácie na každom krajskom riaditeľstve Policajného zboru, z toho dôvodu má postavenie vyššej odborovej organizácie. Žalovaný ako zamestnávateľ bol preto oprávnený uzatvoriť kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa, práve a výlučne len s OZP v SR ako s vyššou odborovou organizáciou. Žalobca je síce svojím pomenovaním „zväz“, v skutočnosti podľa zverejnených stanov je iba odborovou organizáciou na podnikovej úrovni, ktorá nemá vytvorené žiadne ďalšie nižšie štruktúry. Žalobca nie je vyšším odborovým orgánom. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný nemohol podpísať kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa so žalobcom, pretože mu to neumožňuje zákon č. 2/1991 Zb., ani žiadny iný právny predpis platný na území SR.

Ďalej žalovaný citoval ust. § 3a ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. Mal za to, že v ust. § 3a ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. sú stanovené zákonné predpoklady (podmienky), ktoré musia byť splnené pri uzatváraní kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa, ak u zamestnávateľa pôsobia popri sebe viaceré odborové organizácie :

- vyššie odborové orgány môžu vystupovať a konať pri uzatváraní kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa pre všetkých zamestnancov len spoločne a vo vzájomnej zhode alebo
- ak sa však vyššie odborové orgány nedohodnú na spoločnom postupe, môže zamestnávateľ uzatvoriť kolektívne zmluvy vyššieho stupňa s odborovou organizáciou s najväčším počtom členov.

Podľa ust. § 3a ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. mohol žalovaný uzavrieť kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa len s OZP v SR z dôvodov, že :

- a) žalobca sa s OZP v SR nedohodol na spoločnom postupe (uvedenú skutočnosť potvrdzuje sám žalobca v žalobe, napr. „OZP v SR má vážny konflikt s NOZP“.... OZP v SR odmietlo rokovať so žalobcom a predložiť spoločný návrh“) a
- b) OZP v SR má väčší počet členov ako žalobca (v pomere cca 8 500 členov OZP v SR k cca 570 členov NOZP, t.j. v prospech OZP v SR).

Žalovaný zdôraznil, že sám žalobca v žalobe potvrdzuje, že sa s OZP v SR nedohodol na spoločnom postupe. Žalovaný zastal názor, že nezhoda medzi žalobcom a OZP v SR bola podstatná. Žalobca nebol účastníkom kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa ako zmluvná strana v súlade so zákonom, preto nebol oprávnený pripomienkovať jej znenie alebo sa inak priamo podieľať na navrhovaní jej obsahu. V konaní žalovaného pri uzatváraní kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa nemohlo dôjsť k diskriminácii žalobcu, pretože žalovaný vo vzťahu

k žalobcovi vychádzal z právne záväzného znenia zákona č. 2/1991 Zb. Keďže žalobca nespĺňal zákonné náležitosti, nemohlo dôjsť k akejkoľvek diskriminácii na strane žalobcu.

K tvrdeniu žalobcu (že konaním žalovaného došlo k diskriminácii žalobcu a jeho členov z dôvodu iného postavenia a odborovej činnosti, čím mala byť porušená zásada rovnakého zaobchádzania) žalovaný uviedol, že zo žaloby nevyplýva, že by boli práva žalobcu porušované aj v súčasnosti resp. nie je zrejmé, akým konaním sa žalovaný v súčasnosti dopúšťa diskriminácie voči členom žalobcu.

Ďalej žalovaný zastáva názor, že diskriminácia právnickej osoby sa môže prejavíť iba vo vzťahu k jej členom (v mene ktorých koná táto právnická osoba). Žalovaný sa nemôže dopustiť diskriminovania žalobcu ako právnickej osoby, pretože dôvody diskriminácie podľa § 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona sa môžu vzťahovať len na členov žalobcu v zmysle § 2a ods. 9 antidiskriminačného zákona. Pritom žalobca neuviedol žiadne dôvody, na základe ktorých by sa dalo konštatovať, že žalovaný sa dopustil diskriminačného konania voči členom žalobcu. Podpísaním kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa na rok 2018 a jej realizáciou v žiadnom prípade nemohlo dôjsť k poškodeniu alebo k znevýhodneniu členov žalobcu, pretože všetky priaznivejšie podmienky výkonu štátnej služby dohodnuté v tejto kolektívnej zmluve sa rovnako uplatňujú voči členom OZP v SR, členom žalobcu ako aj ich nečlenom (ust. § 5 ods. 4 zákona č. 2/1991 Zb., čl. 1 ods. 7 kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa pre príslušníkov Policajného zboru na rok 2018).

K tvrdeniu žalobcu (že žalovaný aj v materiálno-technickom zabezpečení porušuje zásadu rovnakého prístupu) uviedol, že na poskytnutie súčinnosti odborovým organizáciám neexistuje právny nárok a každá žiadosť musí byť posudzovaná individuálne podľa aktuálnych možností žalovaného, s prihliadnutím na opodstatnenosť a účelnosť takejto žiadosti. Žalovaný zastáva názor, že žalobcovi poskytuje primeranú súčinnosť, aj keď nie v takom rozsahu, akú by požadoval žalobca. Na podateľni Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Košiciach má žalobca zriadený priečinok na preberanie písomností a zásielok adresovaných žalobcovi. Žalobca má na internetovej stránke MV SR vytvorený samostatný odkaz na stránku NOZP (nozp.sk), prostredníctvom ktorej môže komunikovať a propagovať svoju činnosť. Žalovaný poskytuje všetky tieto výhody žalobcovi bezodplatne a má za to, že žalovaný jednoznačne poskytuje žalobcovi súčinnosť v primeranom rozsahu. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV Ú 16/09 zo dňa 30. apríla 2009.

K uplatnenému nároku nemajetkovej ujmy vo výške 1.000 eur zastal názor, že žalobca nepreukázal, že bolo zasiahnuté do práv na rovnaké zaobchádzanie členov žalobcu, t.j. žalobca nepreukázal nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Žalobca nepreukázal, že bolo zasiahnuté do jeho dôstojnosti, spoločenskej vážnosti.

8. Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi (Žalobou, Uznesením MV SR sp.zn. ČVS: SKIS-260/OISZ.V-2017 zo dňa 12.6.2017 o odmietnutí trestného oznámenia, Preskúmaním hodnotenia príslušníka PZ - vymenovanie komisie zo dňa 3.4.2017, Záznamom o hodnotení policajta a o prerokovaní záverov hodnotenia na rok 2018 zo dňa 16.3.2017, Nariadením ministra vnútra SR č. 17/2008, Nariadením ministra vnútra SR č. 21/2017, Nariadením ministra vnútra SR č. 100/2016 a jeho prílohou č. 1 a 2, Žiadosťou žalobcu o zriadenie kancelárie a materiálno-technického zabezpečenia zo dňa 22.7.2015, Kolektívnou zmluvou vyššieho stupňa pre príslušníkov Policajného zboru na rok 2018, Stanoviskom NOZP po prizvaní MV SR k predloženému návrhu kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa zo dňa 22.11.2017, Listom žalobcu zo dňa

30.8.2017 vo veci zmeny nariadenia MV SR č. 100/2016 , Návrhom žalobcu na zmenu nariadenia MV SR č. 100/2016, Listom žalobcu zo dňa 30.8-2017 vo veci zmeny nariadenia MV SR č. 21/2017, Návrhom na zmenu nariadenia MV SR č. 21/2017, Vyjadrením žalovaného k návrhu na zmenu nariadenia č. 21/2017 zo dňa 13.10.2017, Nesúhlasom plk. Mgr. Gladiča so zložením komisie vymenovanej prezidentom PZ zo dňa 4.4.2017, Žiadosťou o zriadenie kancelárie a materiálno-technického zabezpečenia zo dňa 15.10.2015, Podacím lístkom, Stanovami Nového odborového zväzu polície zo dňa 30.4.2015, Listom zo dňa 30.8.2017 vo veci zmeny nariadenia ministra vnútra SR č. 17/2008 a Návrhom na zmenu nariadenia ministra vnútra SR č. 17/2008, Stanoviskom žalovaného k návrhu na zmenu nariadenia 17/2008 zo dňa 4.10.2007, Žiadosťou žalobcu o stanovisko a zjednotenie postupu v rámci všetkých útvarov PZ podriadených MV SR týkajúce sa dĺžky hodín služobného voľna študujúcich policajtov zo dňa 12.11.2015 a Odpoveďou žalovaného zo dňa 30.12.2015, Kolektívnou zmluvou vyššieho stupňa pre príslušníkov Hasičského zboru , spisovým materiálom týkajúceho sa hodnotenia príslušníka PZ v testovacej prevádzke pod sp. č. PPZ-KA-442/2017, Personálnym rozkazom ministra vnútra SR č. 572 zo dňa 30.12.2011, Personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 346 zo dňa 17.12.2014, Personálnym rozkazom Ministra vnútra SR č. 286 zo dňa 18.12.2014, Personálny rozkazom Ministra vnútra SR č. 347 zo dňa 17.12.2014, Podaním žalovaného zo dňa 10.12.2018 a ostatným spisovým materiálom), výsluchom štatutárneho zástupcu žalobcu a výsluchom svedkov, pričom zistil tento skutkový stav :

9. **Stanovami Nového odborového zväzu polície zo dňa 30.apríla 2015** mal súd preukázané, že žalobca **Nový odborový zväz polície** (ďalej len „**NOZP**“) je **dobrovoľným odborovým združením** terajších príslušníkov Policajného zboru, bývalých príslušníkov Policajného zboru, ktorí sú poberateľmi výsluhového dôchodku alebo invalidného výsluhového dôchodku a iných zamestnancov Ministerstva vnútra SR . Z Preambuly Stanov ďalej vyplýva, že **základným poslaním NOZP je združovať zamestnancov na obhajobu ich práv a presadzovanie ich pracovných, sociálnych, kultúrnych a ďalších záujmov a potrieb, ktoré vznikajú alebo súvisia s vykonávaním štátnej služby v služobnom pomere, zamestnania a povolania.** Podľa článku I. Stanov NOZP je **odborovou organizáciou podľa § 9a zákona č. 83/1990 zb.** o združovaní občanov v znení neskorších predpisov. NOZP je právnickou osobou so sídlom Kuzmányho č. 8, Košice s pôsobnosťou najmä na území Slovenskej republiky. **Nový odborový zväz polície bol zapísaný do evidencie na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky dňa 27.5.2015 pod sp.zn. VVS/a-2200/1-2200/90-2975 (č.l. 56-60).**

10. Kolektívnou zmluvou vyššieho stupňa pre príslušníkov Policajného zboru na rok 2018 mal súd preukázané, že **dňa 19.12.2017 podpísal zamestnávateľ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky** zastúpený Róbertom Kaliňákom - podpredsedom vlády a ministrom vnútra SR na jednej strane (žalovaný) a **Odborový zväz polície v Slovenskej republike** (ďalej len „**OZP v SR**“) zastúpený Mariánom Magdoškom **Kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa pre príslušníkov polície na rok 2018** na strane druhej (čl. 35-42).

Podľa článku I. ods. 7 predmetnej Kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa na rok 2018 Odborový zväz zastupuje záujmy členov odborového zväzu a nečlenov. **Práva a povinnosti vyplývajúce z tejto kolektívnej zmluvy sa vzťahujú na všetkých policajtov.**

Článok I. ods. 4 predmetnej kolektívnej zmluvy na rok 2018 definuje, kto je odborovým partnerom tak, že **odborovým partnerom sú za odborové organizácie**

a odborový zväz vymenovaní v jednotlivých písmenách iba členovia OZP v SR, podľa jednotlivých štruktúr, bez toho, aby bola zmienka o členoch NOZP. Ďalej sa v predmetnom článku konštatuje, že odborový partner je členom všetkých poradných orgánov subjektov uvedených v odseku 4.

11. Listom zo dňa 22.7.2015 č.j. NOZP-MV-002/2015 žalobca v zastúpení podpredsedu Výboru NOZP oznámil Služobnému úradu MV SR, Pribinova 2, Bratislava, že dňa **27.5.2015 bol Nový odborový zväz polície ako odborová organizácia zapísaný do evidencie Ministerstva vnútra SR.** Ďalej v súlade § 225 a nasl. zák.č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície **oznámil, že ako odborová organizácia začína pôsobiť u zamestnávateľa, ktorý má povinnosť poskytovať odborovej organizácii potrebnú súčinnosť a plniť ďalšie povinnosti v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami zák.č. 73/1998 Zb.** Týmto zároveň požiadal **o zriadenie kancelárie v sídle KR PZ v Košiciach, ul. Kuzmányho č. 8, 040 01 Košice a podľa možnosti materiálne - technické zabezpečenie (č.l. 34).**

12. Listom zo dňa 22.11.2017 mal súd preukázané, že žalobca zastúpený jeho predsedom Vojtechom Klučarovským upovedomil JUDr. Róberta Kaliňáka - podpredsedu vlády SR a ministra vnútra SR, ako aj povereného zástupcu zodpovedného za kolektívne vyjednávanie, že dňa **21.novembra 2017 o 14.00 hodine** z iniciatívy Ministerstva vnútra SR ako zamestnávateľa prebehlo nimi poverenou osobou **stretnutie s príslušnými odborovými zväzmi k začatiu predkolektívneho vyjednávania, ktorého záverom malo byť kolektívne vyjednávanie o znení konkrétnej kolektívnej zmluvy medzi MV SR ako zamestnávateľom a príslušnými odborovými zväzmi pôsobiacimi v rámci MV SR najmä Policajného zboru. Pozvaní boli členovia OZP SR a NOZP.** Zo strany zamestnávateľa boli oboznámení, že sú **predložené dva návrhy kolektívnej zmluvy** a tak podľa § 3a ods. 1 poverený zodpovedný pracovník na kolektívne vyjednávanie a prípravu kolektívnej zmluvy na podpis ako zamestnávateľ konštatoval, že nebol uvedený paragraf naplnený a **nedošlo k zhode medzi prítomnými zástupcami odborových zväzov.** Dal im do 15.00 hod. dňa 22.11.2017 poslednú možnosť dohodnúť sa na jednom návrhu. K dohode nedošlo (napriek snahe kompetentných členov NOZP dohodnúť sa s kompetentnými členmi OZP SR najmä z dôvodov kategorického odmietania zo strany predsedu OZP v SR. Ďalej oznámil, že **žalobca nemal možnosť vidieť ani návrh kolektívnej zmluvy predložený OZP v SR pred týmto stretnutím, nakoľko im nebol poskytnutý k nahliadnutiu ani zo strany OZP SR (ktoré ho vypracovalo), ani zo strany Ministerstva vnútra SR (ktorému bol predložený), preto sa ani nemôžu pripojiť k návrhu kolektívnej zmluvy OZP SR.** Hoci nepoznajú konkrétny návrh kolektívnej zmluvy predložený OZP SR, zo skúseností z minulých rokov predpokladajú, že rozdiely sú v troch zmenách, a to že navrhli zvýšenie platov na rok 2018 o 10 % (kludne mohol byť návrhu aj 8 %, 5 % prípadne 4,8 % ako predbežne vyjednávalo KOZ), cenu stravného lístka na hodnotu 4,- eur, čo nebolo konečné (zákon NR SR o výške stravného sa vydáva tiež ku koncu roka a mal by byť poslancami NS SR zvýšený o určitú valorizáciu). Treťou zásadnou zmenou a požiadavkou na zapracovanie do pripravovanej kolektívnej zmluvy na rok 2018 je to, že ako odborový partner pre zamestnávateľa a jeho podriadených funkcionárov nie je len väčšinový OZP v SR, ale aj odborový zväz NOZP s menším počtom členov, ktorý podľa ods. 1 článku 37 Ústavy SR vznikol nezávisle od štátu a združili sa do tohto odborového zväzu policajti (nečlenovia

OZP SR) na ochranu svojich hospodárskych a sociálnych záujmov. Ako zamestnávateľ preto nemôže žalovaný podľa ods. 2 čl. 37 Ústavy SR obmedzovať počet odborových organizácií. Žalobca ďalej poukázal na to, že už tretí rok zvyhodňuje jeden odborový zväz pred iným tým, že nezpracoval ako odborového partnera odborový zväz NOZP do kolektívnej zmluvy po jeho vzniku. Tým zvyhodňuje členov OZP SR oproti novovzniknutému NOZP. Členovia OZP SR majú vytvorené priaznivé pracovné prostredie Ministerstvom vnútra SR k svojej odborárskej činnosti, pričom MV SR poskytuje jej členom a to vedeniu OZP SR kancelárske priestory, zapožičiava formou zmluvy služobné motorové vozidlá, zabezpečuje účasť na rôznych rokovaníach s vedením MV SR a jej subjektov, kde je rokované o hospodárskych a sociálnych záujmoch aj členov NOZP, dokonca poniektorých členov OZP SR ustanovil do činnnej zálohy s poskytnutím služobného platu, ďalej rôznym organizačným zložkám v rámci OZP SR poskytuje miestnosti a služobné motorové vozidlá z pracovísk na miesta, kde sa konajú zasadnutia jednotlivých rád v rámci OZP SR, ako aj poskytuje služobné voľno s nárokom na služobný plat a účasť v rôznych komisiách v rámci jednotlivých subjektov patriacich pod Ministerstvo vnútra SR. Oproti tomu odborovému zväzu NOZP aj napriek písomným požiadavkám na vytvorenie priaznivého pracovného prostredia Ministerstvom vnútra SR a rovnakých podmienok či už poskytnutím kancelárskych priestorov na celoslovenskej, ale aj regionálnej úrovni, zapožičania aspoň jedného služobného vozidla pre potreby NOZP, k zapracovaniu regionálnych zástupcov NOZP za členov komisií v rámci MV SR a subjektov patriacich pod MV SR a za týmto účelom využívania služobných vozidiel, nebolo doposiaľ umožnené (č.l. 44,45).

13. Listom žalobcu zo dňa 30.8.2017 mal súd preukázané, že žalobca zastúpený predsedom Vojtechom Klučarovským predložil ministrovi vnútra Róbertovi Kaliňákovi návrh na zmenu nariadenia Ministerstva vnútra SR č. 100/2016 o rekreačnej starostlivosti, ktoré nariadenie podľa žalobcu nerešpektuje rovnosť odborových organizácií a diskriminuje členov odborového združenia. Z odôvodnenia návrhu na zmenu nariadenia vyplýva, že pôvodný text nariadenia nereflektuje vznik novej odborovej organizácie v polícii a diskriminujúco určoval na prerokovanie pri rekreačných poukazoch policajtov OPZ v SR napriek tomu, že policajt nebol jeho členom a zastupuje ho iná odborová organizácia. Výraz „odborový zväz“ bol totiž doposiaľ vysvetľovaný iba v tomto zúženom význame slova. Týmto spôsobom bol podľa žalobcu policajt, ktorý bol v inej odborovej organizácii, diskriminovaný oproti policajtovi, ktorý bol v OZP SR (č.l. 50).

Listom žalobcu zo dňa 30.8.2017 mal súd preukázané, že žalobca zastúpený predsedom Vojtechom Kľučovským predložil ministrovi vnútra SR Róbertovi Kaliňákovi návrh na zmenu ďalšieho nariadenia č. 21/2017 z 24.2.2017 o hodnotení výkonu štátnej služby príslušníka Policajného zboru, ktoré nariadenie podľa žalobcu nerešpektuje rovnosť odborových organizácií a diskriminuje členov NOZP. Žalobca súčasne predložil konkrétny návrh na zmenu nariadenia. Z odôvodnenia návrhu na zmenu predmetného nariadenia vyplýva, že pôvodný text nariadenia nereflektuje vznik novej odborovej organizácie v polícii a diskriminujúco určoval do komisie pre hodnotenie policajta OZP v SR napriek tomu, že policajt nebol jej členom a zastupuje ho iná odborová organizácia. Týmto spôsobom bol podľa žalobcu policajt, ktorý bol v inej odborovej organizácii, diskriminovaný oproti policajtovi, ktorý bol v OZP v SR (č.l. 51).

Listom žalobcu zo dňa 30.8.2017 mal súd preukázané, že žalobca zastúpený predsedom Vojtechom Kľučarovským predložil ministrovi vnútra SR Róbertovi Kaliňákovi ďalší návrh na zmenu nariadenia č. 17 zo 7.3.2008 o vybraných platových náležitostiach

príslušníkov Policajného zboru , prikazovaní služby nad základný čas služby v týždni a nariadovaní služobnej pohotovosti príslušníkom PZ, ktoré nariadenie podľa vyjadrenia žalobcu nerešpektuje rovnosť odborových organizácií a diskriminuje členov NOZP. Žalobca súčasne predložil konkrétny návrh na zmenu nariadenia (č.l. 63).

14. Z listinného dôkazu predloženého žalobcom zo dňa 3.4.2017 označeného ako „Preskúmanie hodnotenia príslušníka Policajného zboru - vymenovanie komisie“ mal súd preukázané, že žalobca v zastúpení gen. PaedDr. Tibor Gašpar - prezident Policajného zboru , podľa čl. 6 ods. 4 písm. a) nariadenia ministra vnútra SR č. 118/2013 o testovacej prevádzke hodnotenia príslušníkov Policajného zboru , vymenoval komisiu na preskúmanie hodnotenia za rok 2016 plk. Mgr. Vladimára Gladiča, služobne zaradeného vo funkcii riaditeľ Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Prešov úradu hraničnej a cudzineneckej polície Prezídia Policajného zboru. Zo šiestich členov komisie, predseda a dvaja členovia komisie boli policajti a zvyšní traja členovia komisie boli zástupcami Odborového zväzu polície v Slovenskej republike (č.l. 15).

15. Z listinného dôkazu predloženého žalobcom zo dňa 4.4.2017 označeného ako „Nesúhlas so zložením komisie vymenovanej prezidentom PZ podľa čl. 6 ods. 4 písm. a) nariadenia vnútra SR č.118/2013 o testovacej prevádzke hodnotenia príslušníkov PZ a pozastavením jej výkonu do prehodnotenia jej členov - zaslanie“ súd zistil, že plk. Mgr. Vladimír Gladič oznámil Prezidentovi Policajného zboru svoj nesúhlas s vymenovanou komisiou , s jej zložením, nakoľko je možnosť zaujatosti pre troch členov menovaných z radov OZP SR. Pre nich ako aj pre ostatných členov OZP SR **je podľa januárového vydania novín Polícia z roku 2017 len parazitom**, keďže nikto voči výrokom predsedu OZP SR p.Magdoška na zasadnutí predsedov základných organizácií OZP v decembri 2015 neoponoval, čiže sa stotožňoval. Menovaný žiadal o prehodnotenie členov komisie a zároveň o výmenu troch členov komisie za odborové zväzy a to z OZP SR z dôvodu zaujatosti za troch členov komisie z NOZP (čl. 29 bod 1 s poukázaním na čl. 37 bod 2 Ústavy SR členom) (č.l. 52).

16. **Žalovaný listom zo dňa 15.10.2015** označeným ako „Žiadosť o zriadenie kancelárie a materiálno -technického zabezpečenia - odpoveď“ oznámil žalobcovi, že „v súlade s § 228 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície služobný úrad poskytuje bezplatne na zaistenie činnosti odborového orgánu nevyhnutné materiálno-technické zabezpečenie. Pod materiálno-technickým zabezpečením sa rozumie vybavenie kancelárie (nábytkom, výpočtovou technickou) a nie bezplatné poskytnutie kancelárie. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa pre príslušníkov Policajného zboru na rok 2015 je uzatvorená medzi rezortom MV SR v zastúpení ministrom vnútra SR a Odborovým zväzom polície v SR. Nový odborový zväz polície nie je zmluvnou stranou vyššie spomínanej kolektívnej zmluvy, teda sa na Vás nevzťahujú práva ani povinnosti v zmysle tejto zmluvy. Z uvedeného dôvodu Centrum podpory Košice nie je oprávnené vyhovieť Vašej žiadosti. Zároveň Vám oznamujeme, že nakoľko je administratívna budova na Kuzmányho 8 v Košiciach plne obsadená, nie je možné Vám v tejto budove poskytnúť kanceláriu. Súčasne Vás žiadame o zaslanie informácie, na základe čoho uvádzate sídlo Vášho Nového odborového zväzu na Kuzmányho 8, keď v tejto budove nesídlite“ (č.l. 53).

17. Žalovaný zastúpený JUDr. Jánom Nociarom PhD, generálnym riaditeľom personálnych a sociálnych činností a osobný úrad, listom zo dňa 4.10.2017 žalobcovi vo veci návrhu na zmenu nariadenia ministra vnútra SR č. 100/2016 z 27.9.2016 o rekreačnej starostlivosti k iniciatíve žalobcu oznámil, že „v súlade s platnou právnou úpravou, **zákonom č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVJS SR a ŽP v znení neskorších predpisov, zákonom č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v znení neskorších predpisov a Kolektívnou zmluvou uzatvorenou na rok 2017 pre príslušníkov Policajného zboru je odborovým partnerom služobného úradu Odborový zväz polície v SR. Nový odborový zväz polície takéto postavenie nemá. Z kolektívnej zmluvy vyplývajú konkrétne záväzky, ktorých plnenie zabezpečujú zmluvné strany, ktoré sú v zmluve aj bližšie určené. Daný právny stav je nutné rešpektovať. Na základe uvedeného nie je dôvodné sa Vaším návrhom zaoberať (č.l. 62).**

18. Žalovaný listom zo dňa 13.10.2017 zastúpený gen. PaedDr. Tiborom Gašparom - prezidentom PZ vo veci návrhu na zmenu nariadenia ministra vnútra SR č. 21/2017 Z.z. ohodnotení výkonu štátnej služby príslušníka PZ - vrátenie spisového materiálu, k iniciatíve žalobcu oznámil, že v súlade s platnou právnou úpravou, **zákonom č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov PZ, SIS, ZVJS a ŽP v znení neskorších predpisov, zákonom č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v znení neskorších predpisov a Kolektívnou zmluvou uzatvorenou na rok 2017 pre príslušníkov PZ, je odborovým partnerom služobného úradu Odborový zväz polície v SR. Nový odborový zväz polície nemá takéto postavenie. Z kolektívnej zmluvy vyplývajú konkrétne záväzky, ktorých plnenie zabezpečujú zmluvné strany, ktorú sú v zmluve aj bližšie určené. Daný právny stav je nutné rešpektovať. Na základe uvedeného nie je dôvodné sa vaším návrhom zaoberať(č.l. 66).**

19. Z výsluchu štatutárneho zástupcu žalobcu - predsedu Nového odborového zväzu polície p. Vojtecha Kľučarovského vyplynulo, že od roku 2012 je výsluchovým dôchodcom. Uviedol, že myšlienka založiť nový odborový zväz vznikla v hlavách policajtov, ktorí dlhodobo pociťovali určitú diskrimináciu zo strany zamestnávateľa a nedostatočné zastúpenie odborovou organizáciou, ktorej boli členmi. A nie sú prví, ktorí takúto novú odborovú organizáciu v rámci zamestnávateľa založili a tak na základe Stanov, ktoré boli zaslané na Ministerstvo vnútra SR, dňa 27.5.2015 boli zapísané ako Nový odborový zväz polície. Splnili si svoju zákonnú povinnosť a informovali ministra vnútra a prezidenta Policajného zboru o začatí svojej činnosti. Odpovede má založené a odpoveď p. bývalého prezidenta Policajného zboru bola, doslova, čo od neho chceme. Stretnutie s p. ministrom vnútra sa im za tri roky nepodarilo. Žalobca ďalej uviedol, že k prvému kolektívnemu jednaniu predchádzalo predkolektívne jednanie, na ktoré boli pozvaní prvýkrát, bolo to v roku 2015, kde sa mali stretnúť s členmi OZP. Toho predkolektívneho jednania sa zúčastnil zástupca p. Tomáš Doboš, ktorý doniesol náš návrh kolektívnej zmluvy. O tom, ako to prebiehalo, ho p. Doboš informoval. Predseda OZP ako prvé uviedol, čo si to vlastne dovolili vzniknúť, kto im dal právo dať si názov Nový odborový zväz polície, lebo oni vyzerajú ako starý, a by ani nepredkladali návrh kolektívnej zmluvy, pretože budú od začiatku tvrdiť, že nie sú v zhode. Následne boli zamestnávateľom zavolaní na prvé kolektívne vyjednávanie. Zo strany zamestnávateľa ako rozhodca bol p. Nociar. Keď vošli dnuka, prvá otázka p. predsedu bola, či došlo k vzájomnej zhode. Viac menej celé rokovanie viedol p. Magdoško,

p. Nociar len pritakával a mali dojem, že celé to vedie p. Magdoško a nie p. Nociar. Následne došlo k tomu, že sa spýtali p. Magdošku, či došlo k zhode, ktorý uviedol, že nedošlo k žiadnej zhode a že sme v nezhode. Reagovali na to tým, že predložili návrh, ale ani nemali možnosť ho prerokovať. Celé to trvalo cca 7 minút, kde rozhodca p. Nociar to uzatvoril vzhľadom k tomu, že nedošlo k zhode. Povedali, že rezort ministerstva vnútra bude kolektívnu zmluvu uzatvárať len s majoritnou odborovou organizáciou, poďakovali im s tým, že môžu upustiť miestnosť. Opakovalo sa to systematicky cielene dvakrát a potom, čo sa stretli s novými odbormi požiarnikov (či aj oni majú také problémy, že ich nechcú akceptovať) zistili, že nie, že majú pridelenú kanceláriu a normálne sú akceptovateľní. Preto nechápali, či vnímanie rezortu ministerstva vnútra má dva uhly pohľadu.

K samotnej diskriminácii a k postaveniu NOZP voči OZP uviedol, že samotné výberové konanie k polícii prebieha tak, že pri prijímacom konaní policajta sedí súčasne v komisii člen OZP, ktorý pri podpise a prijatí do služobného pomeru predkladá listinu, kde vlastne novoprijatí policajti ani nevedia, čo podpisujú a súčasne podpisujú členstvo v OZP. Takýmto spôsobom si odborová organizácia nezákonným spôsobom udržiava majoritnú väčšinu. Následne druhá náborová vlna prebieha v rámci Košíc na Strednej odbornej škole policajného zboru, kde lídrom odborového zväzu je nemenovaný telocvikár, že forma nátlaku pri vykonávaní telesných previerok je robená tak, že tí, ktoré podpíšu, nemajú problém. V súvislosti s propagáciou a prezentovaním NOZP urobili dožiadanie na okresné riaditeľstvo Košice-okolie. Po dvoch mesiacoch urgencie im bolo oznámené, že žiadosť NOZP sa stratila a po ďalších dvoch mesiacoch dostali odpoveď, že nie sme partnerom pre okresné riaditeľstvá a samotný rezort ministerstva vnútra, takže žiadnu prezentáciu robiť nemôžu. Čo sa týka členskej základne NOZP, členmi sú dvaja výsluhoví dôchodcovia a zvyšok činní policajti.

Ku kolektívnemu vyjednávaniu v roku 2017 uviedol, že po skúsenostiach z predchádzajúcich rokov sa kolektívneho vyjednávania zúčastnil aj právny zástupca žalobcu. Na otázku právneho zástupcu, kto bude zapisovateľom, bolo mu povedané, že nie je zvykom robiť zápis. Následne požiadal, či z uvedeného kolektívneho vyjednávania v rámci dôkazového materiálu si môže vyhotoviť zvukový záznam, tento súhlas dostal. Aj pri poslednom predkolektívnom jednaní na otázku predsedu zo strany zamestnávateľa, či sú vo vzájomnej zhode alebo nezhode, žalobca tvrdil, že k zhode došlo. Pán Magdoško povedal, že nedošlo k zhode. Pýtali sa p. Magdošku, na základe čoho nedošlo k zhode. Právny zástupca predložil p. Nociarovi niekoľko dôležitých otázok, ktoré ho v danom prípade dostali do patovej situácie (ak jedná odborová organizácia tvrdí, že sme v zhode a druhá tvrdí, že sme v nezhode). V roku 2017 pán Nociar povedal, že vzhľadom k tomu, že je rozhodca, o tom ako rozhodol, nás bude písomne informovať a dá ďalší termín kolektívneho vyjednávania, čo sa však nestalo. Žalobca nebol žiadnym spôsobom upovedomený, len z médií a odborových novín sa dozvedeli, že bez NOZP bola opäť uzatvorená Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 2018. Rezort ministerstva vnútra opätovne dotazovali, prečo NOZP nebolo prizvané. Predseda NOZP ďalej uviedol, že diskriminácia voči NOZP stále je a pokračuje. K prenasledovaniu a zneužívaniu systému ministerstva vnútra uviedol, že členov NOZP žalovaný prenasleduje veľmi sofistikovaným spôsobom, prenasledujú riaditeľov obvodných oddelení, kde sú členovia NOZP zamestnaní. Na stránke, ktorú žalobca podrobne vedie, sa nachádza aj článok o tom, akým spôsobom mobing a bossing ministerstvo vytvára. Sú to nástroje ako kariérny rast a hodnotiace kritéria. Hodnotiace kritéria a rast samotného policajta sú v rozpore so zákonom o štátnej službe, je to interné nariadenie a nástroj na odstránenie nepohodlných policajtov. Títo policajti sú zastavení v kariérnom raste, nepostupujú, majú služby, v ktorých sú kontrolovaní viac k pomere k ostatným policajtom a následkom toho

policaĳti, ktorí majú záujem vstúpiť do NOZP, majú strach tam vstúpiť a nevstupujú. Päť disciplinárnych konaní v jednom mesiaci bolo vedených voči Tomášovi Dobošovi. Mal len jediný vykonanú kontrolu v spisoch za to, že sa mal zúčastniť predkolektívneho jednania.

Na otázku žalovaného k vyjadreniu p. Magdošku v roku 2017 vo veci prejednávania kolektívnej zmluvy na rok 2018, predseda NOZP znova uviedol : Pán Magdoško potvrdil, že nie sme vo vzájomnej zhode. My sme tvrdili, že sme v zhode a on tvrdil, že nie sme v zhode. Ja som bol osobne prítomný. Z tohto stretnutia kolektívneho vyjednávania v roku 2017 na kolektívnu zmluvu na rok 2018 je vyhotovený zvukový záznam. Tento zvukový záznam bol vyhotovený so súhlasom pána Nociara, predsedajúceho (čl.190-194).

20. Z výsluchu svedka Mgr. Vladimíra Gladiča vyplynulo, že od 1.9.2017 je na výsluhovom dôchodku. Predtým pracoval na Prezídium Policajného zboru, úradu cudzineckej a hraničnej polície a bol zaradený ako riaditeľ Riaditeľstva cudzineckej a hraničnej polície v Prešove. Je členom NOZP. Svedok uviedol, že nesúhlasil so služobným hodnotením za rok 2016, preto v zmysle nariadenia o služobnom hodnotení podal odvolanie voči služobnému hodnoteniu za rok 2016. Neštandardne 3.5.2017 mu prišlo ustanovenie hodnotiacej komisie, ktorá bola v súlade s nariadením ministra vnútra SR, ale nie v súlade s Ústavou SR. Keďže bol členom NOZP, traja členovia komisie mali byť z tohto odborového zväzu. Členovia hodnotiacej komisie boli z Odborového zväzu polície v SR. U prezidenta Policajného zboru sa voči ustanoveniu komisie hneď odvolal, ale na jeho odvolanie voči zostaveniu komisie mu žiadna odpoveď neprišla. Dňa 12.5.2017 mu elektronickou poštou bolo oznámené, že hodnotiacia komisia v zložení, v akom bola ustanovená, odsúhlasila hodnotenie jeho nadriadeného v plnom rozsahu. Jeho nadriadeným bol plukovník Dr. Ladislav Csémi, ktorý stále pôsobí na Úrade cudzineckej a hraničnej polície v Bratislave. Hodnotil ho nadriadený, ale odvolacia komisia ktorá posudzovala jeho odvolanie, pozostávala zo zástupcov MV SR, ktorých určil prezident PZ a troch odborárov a títo boli členmi OZP.

K otázke vzťahov svedka s čelnými predstaviteľmi OZP v SR uviedol, že tieto vzťahy boli štandardné do decembra 2015. Potom sa vzťahy zhoršili pre výmeny názorov s odborovým predákom p. Magdoškom z OZP. Voči jeho osobe sa p. Magdoško vyjadril telefonicky veľmi nepekne a neslušne a potom o všetkých tých, ktorí neboli členmi OZP v SR sa vyjadril tak, že parazitujú na jeho výhodách, čo bolo prezentované aj v článku Polícia z januára 2017. Svedok uviedol, že sa ho to veľmi dotklo, **pretože nie je žiadnym parazitom** a rád by sa zúčastňoval aj na veciach, ktoré riešia odborové zväzy. Preto podal aj podnet pre podozrenie z trestného činu ohovárania na Inšpekciu MV SR, ktorý mu bol do troch dní zamietnutý ako neopodstatnený.

Čo sa týka služobného hodnotenia, svedok uviedol : V roku 2014 mal hodnotenie s výsledkom A, čo je najlepšie. Za rok 2015 mal hodnotenie s výsledkom B, kde mu chýbal jeden bod do hodnotenia A. V roku 2017 za rok 2016, keď bol jeho nadriadený vymenený, ohodnotil ho stupňom D, neštandardne o dva stupne nižšie. Výsledkom bolo to, že nedostal finančnú odmenu, ktorá sa dostáva za služobné hodnotenie A alebo B. Účelovo bol potrestaný za jednanie s odborármi polície SR. Po roku a trištvrte pred jubilejnou odmenou, ktorá je raz za život, dostal pokarhanie. Potom dostal účelovú kontrolu a ďalší trest. Keďže nechcel odstúpiť zo svojej funkcie, dostal správne konanie vo veci zníženie osobného príplatku. So žalovaným je v súdnom konaní a predmetom konaní sú tri disciplinárne opatrenia, ktoré mu boli udelené a s ktorými nesúhlasí, boli účelové. Konania sa vedú v Bratislave.

21. Z výsluchu svedka Mgr. Viktora Kišša vyplynulo, že je predsedom Odborového zväzu polície Slovenskej republiky od 5.12.2018. Je v činnnej službe v služobnom pomere u žalovaného. Uviedol, že so žalobcom sa stretol pár krát stretol, bolo to asi dvakrát na kolektívnom vyjednávaní, buď v rokoch 2015-2016 alebo 2016-2017, kde bol účastníkom kolektívneho vyjednávanía a v tom čase vykonával funkciu podpredsedu Odborového zväzu polície Slovenskej republiky.

K okolnostiam svedok uviedol, že štandardne boli prizvaní zástupcom zamestnávateľa - Ministerstvom vnútra SR ku kolektívnemu vyjednávaníu, boli prizvaní aj zástupcovia NOZP. Za Ministerstvo vnútra SR p. Nociar ich vyzval, či idú v zhode s návrhom na kolektívnu zmluvu. Druhá strana sa vyjadřila, že sú v zhode napriek tomu, že návrh ich kolektívnej zmluvy ani nevideli. Zo strany OZP SR bolo vyjadřenie také, že nie sú v zhode, lebo návrh kolektívnej zmluvy bol vyslovene jednoznačne ich. Keďže tieto veci už boli odovzdané, OZP SR nebol ochotný v posledných sekundách pristúpiť k niečomu na doplnenie. Podľa názoru svedka „Ja si myslím, že teda pokiaľ máme postupovať v zmysle zákona o kolektívnom vyjednávaní a v zhode, tak zhodu musia vysloviť všetky strany, tak zamestnávateľ postupoval tak, že keďže nie sme v zhode, tak v zmysle § 3a pristupoval ku ďalšiemu kolektívnemu vyjednávaníu s naším odborovým zväzom, keďže sme väčší odborový zväz počtom členov. Potom štandardne prebehlo kolektívne vyjednávanie, či už oni mali medzi sebou nejaké písomné sťažnosti alebo niečo voči tomuto, ja už neviem“. To bolo v roku 2016. V ďalšom roku bol prítomný aj právny zástupca. OZP SR nesúhlasilo s čiastkovým návrhom, ktorý podal NOZP, takže v tom istom zmysle zamestnávateľ postupoval a ďalej kolektívne vyjednávanie pokračovalo len s OZP SR. V ďalšom priebehu v lani bol už len písomný styk, kde NOZP poskytli návrh OZP SR a keďže dali do neho svoje pripomienky, pre OZP SR to bolo neprijateľné, preto znova vyhlásili zamestnávateľovi, že nepostupujú v zhode a tým pádom bolo prizvané ku kolektívnemu vyjednávaníu len OZP SR, „teda lebo už dopredu bolo vyjadřenie, že nepostupujeme v zhode“. Svedok ďalej uviedol, že v zmysle zákona odborovým orgánom vyššieho stupňa je odborový orgán s organizáciami, kde ich odborový zväz má základné organizačné jednotky rozmiestnené po celom Slovensku a štruktúrovo sú postavené na úroveň sociálneho partnera na území, čiže okresný riaditeľ a tak, Ďalším orgánom sú krajské rady odborového zväzu polície, ktoré sú postavené na úroveň v čase, keď to ešte aj bolo a existovalo, na úroveň uzatvárania podnikových kolektívnych zmlúv, ktoré sa aj uzatvárali v tom čase. Vyššiu kolektívnu zmluvu uzatvárala na úrovni Ministerstva vnútra s Odborovým zväzom polície Slovenskej republiky. Majú to zakotvené v stanovách preto, lebo toto existovalo. Momentálne krajské riaditeľstvá nemajú subjektivitu. To neznamená, že to nanovo nemôže existovať alebo to neexistuje. Vyšší odborový orgán, aj keď nie je nikde definovaný, vychádza z toho, že vyšší odborový orgán je zlúčením nejakých organizačných jednotiek, alebo na najvyššej úrovni konfederácie odborových zväzov, ktorý vyjednáva. Dlhoročná prax toto prináša, takýmto spôsobom je v každom sektore vykonávané kolektívne vyjednávanie. V toto smere má OZP SR za to, že je vyšším odborovým orgánom, keďže majú svoje organizačné jednotky. Nie je to len osobný názor svedka, tak to v praxi funguje. Keď porovná štruktúru NOZP, kde sami NOZP uvádzajú v stanovách, že organizačné jednotky v rámci NOZP nie sú zriaďované a ich orgány NOZP sa presne rovnajú orgánom základných organizácií OZP SR.

Na otázku poverenej zástupkyne žalovaného „Prečo v roku 2016 neboli so žalobcom v zhode“ svedok uviedol: „Náš odborový zväz funguje 30 rokov, zakladali sme ho na zelenej lúke, tiež to nebolo jednoduché vytvárať určité podmienky. V rámci kolektívneho vyjednávanía, na ktoré bolo predvolané NOZP, ktoré zakladalo svoje postavenie na tom, že

náš odborový zväz je v ponímaní starý alebo končiaci a nefunkčný, nemohli sme s NOZP postupovať v zhode, lebo principiálne ich požiadavky sa nezhodovali s našimi návrhmi“.

Na otázku sudkyne, v čom sa nezhodovali požiadavky NOZP s návrhmi OZP SR, svedok uviedol : „V prvom momente ich nároky na vstup do kolektívneho vyjednávania do kolektívnej zmluvy boli postavené na tú úroveň, o ktorú sme my bojovali 30 rokov a mali sme brať do úvahy aj podmienky zamestnávateľa, či sú možnosti realizovateľné. V porovnaní s počtom členov, keď my máme 9 a pol a oni 400 členov.

Na otázku poverenej zástupkyne žalovaného, „či si spomína na niektorý konkrétny návrh žalobcu, s ktorým OZP SR nesúhlasil, keď sa vyjednávala kolektívna zmluva na rok 2016“ svedok uviedol : „Nový návrh spočíval v tom, že NOZP malo byť ako partner uvedený v kolektívnej zmluve“.

Na otázku poverenej zástupkyne žalovaného „v čom konkrétne videli nezhodu v roku 2017 pri kolektívnej zmluve“, svedok uviedol : „Myslím, že v roku 2017 z ich strany bol predložený aj nejaký písomný návrh a naša kolektívna zmluva z roku 2016 v podstate bola len doplnená v roku 2017 o požiadavky NOZP, aby boli partnerom zamestnávateľa. Ich návrh bol taký, aby boli partnerom. My sme sa vyjadrili, že nejdeme v zhode s takýmto návrhom a predkladáme vlastný návrh“.

Na otázku poverenej zástupkyne žalovaného svedok ďalej uviedol : „My sme pri návrhu kolektívnej zmluvy na rok 2018 poslali návrh tejto zmluvy na emailovú adresu žalobcu, na ich oficiálnu emailovú adresu a vrátili sa nám pripomienky v tom istom ponímaní, ako za predchádzajúce roky. Z toho dôvodu sme nesúhlasili s týmito pripomienkami a zamestnávateľovi sme podali písomnú informáciu, že nevystupujeme v zhode“.

Na otázku poverenej zástupkyne žalovaného, „či sa kolektívna zmluva vyššieho stupňa uzatvárala už pred vznikom NOZP“, svedok uviedol : „Áno, uzatvárali sa kolektívne zmluvy vyššieho stupňa aj predtým a predtým sme aj podnikové kolektívne zmluvy uzatvárali v rámci krajských riaditeľstiev.

Na otázku právnej zástupkyne žalovaného „z akého dôvodu sa začali uzatvárať kolektívne zmluvy vyššieho stupňa“ svedok uviedol : „Bol to ten dôvod, že pred 5 rokmi došlo k zmene organizačnej štruktúry Ministerstva vnútra a Prezídia Policajného zboru a v tom čase bola krajským riaditeľstvám zrušená právna subjektivita. Podnikové kolektívne zmluvy, ktoré sa v minulosti uzatvárali na úrovni krajských riaditeľstiev, to je to, čo pred piatimi rokmi prestalo fungovať, ale nie je vylúčené, že sa to znova vráti, lebo organizačná štruktúra sa môže zmeniť“.

Na otázku právneho zástupcu žalobcu svedok potvrdil, že na rok 2019 preposlali (bol doručený) žalobcovi návrh kolektívnej zmluvy na rok 2019, ku ktorému sa mal žalobca vyjadriť do 30.10.2018. Dňa 29.10.2018 NOZP doručil OZP SR mail, v ktorom poukázal na to, že upravili len zopár základných vecí a obsahovo sú stotožnení s OZP SR. Dňa 7.11.2018 podpredseda Bc. Doboš poslal mail OZP SR, kde sa dotazoval, v čom konkrétne nie je zhoda, keďže doplnili len ako partnera NOZP. Na mail OZP SR neodpovedalo NOZP.

Na otázku súdu, „z akého dôvodu je treba uzatvárať kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa, ak je jediný zamestnávateľ Ministerstvo vnútra SR“, svedok uviedol : „Vychádzajúc z minulosti. Na úrovni ministerstva sa uzatvárala kolektívna zmluva vyššieho stupňa a na nižších úrovniach sa uzatvárali podnikové kolektívne zmluvy. Môj názor je taký, že aj dnes by sa mohli uzatvárať podnikové kolektívne zmluvy, napriek tomu, že zamestnávateľ je jeden, pretože štruktúrovo je členený na viacero organizačných celkov.

Na otázku právneho zástupcu žalobcu svedok ďalej uviedol, že nemá spočítané, koľko kancelárií bolo poskytnutých Ministerstvom vnútra základným organizáciám OZP v

SR, bolo to na základe dohody medzi predsedami základných organizácií a krajských rád, s funkcionármi zamestnávateľa ako sociálneho partnera na ich úrovni. Pokiaľ existovali nejaké voľné priestory, tak im boli poskytnuté v zmysle kolektívnej zmluvy. Odborový zväz má 5 miestností, klasická kancelárska miestnosť 3 x 4, 4 x 5. V Galante, v Trnave a v Žiline má základná odborová organizácia vlastnú kanceláriu. Ministerstvo vnútra poskytlo odborovému zväzu tri služobné motorové vozidlá (Hundai Tusom a dve Kia Seed), zariadenie kancelárií, tri počítače. Zvyšok majú vlastné. Na odborovú činnosť sú úplne uvoľnené 4 osoby. Tieto osoby poberajú služobný plat a platí ich Ministerstvo vnútra. Funkcionári základných odborových organizácií OZP SR majú na čas nevyhnutne potrebný na činnosť odborového orgánu nárok na poskytnutie pracovného voľna s náhradou mzdy, služobného príjmu. Podľa kolektívnej zmluvy ide o čas nevyhnutne potrebný na činnosti odborových orgánov plus na administratívnu činnosť podľa počtu členov základnej organizácie (v mesiaci do 100 členov na 1 deň, nad 100 členov 2 dni). Tento nárok majú na čas nevyhnutný aj revízori účtov, prípadne podpredseda, ak zastupuje predsedu. Funkcionári krajských odborových rád majú nárok ako základná organizácia takisto na nevyhnutne potrebný čas na činnosť v orgáne ako krajskej rady. Predseda krajskej rady má plus jeden deň a máme 9 krajských rád.

Na otázku súdu svedok ďalej uviedol: OZP SR nominuje svojich členov do všetkých poradných orgánov Ministerstva vnútra SR. Ku konštatovaniu, že nebudú vystupovať v zhode uviedol, že NOZP nemôže byť ponímaný ako odborový zväz už len vychádzajúc z počtu členov, má to na mysli aj zákon. Potom by mali 82 základných organizácií, ktoré by mali byť prizvané k rokovaniu o kolektívnom vyjednávaní.

22. Po právnej stránke súd prejednávajúcu vec posúdil podľa týchto zákonných ustanovení:

23. Podľa článku 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát, Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

24. Podľa článku 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

25. Podľa článku 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

26. Podľa článku 12 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky nikomu nesmie byť spôsobená ujma na právach preto, že uplatňuje svoje základné práva a slobody.

27. Podľa článku 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

28. V zmysle čl. 1 ods. 1 písm. b) Dohovoru o diskriminácii (Dohovor o diskriminácii v zamestnaní a povolani) 1958 uverejnený oznámením federálneho ministerstva zahraničných vecí 465/1990 Zb. na účely tohto Dohovoru výraz „diskriminácia“ zahŕňa :
b) akékoľvek iné rozlišovanie , vylučovanie alebo dávanie prednosti, ktoré má za následok znemožnenie alebo porušenie rovnosti príležitostí alebo zaobchádzania v zamestnaní alebo povolani, ktoré môže určiť zúčastnený členský štát po prerokovaní s reprezentatívnymi organizáciami zamestnávateľov a pracovníkov, pokiaľ také organizácie existujú, a s inými príslušnými orgánmi“.

29. Podľa § 2a zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže a Železničnej polície (ďalej len zákon č . 73/1997 Z.z.), práva ustanovené týmto zákonom sa zaručujú rovno všetkým občanom pri vstupe do štátnej služby a policajtom pri vykonávaní štátnej služby v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch ustanovenou osobitným zákonom. V súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa zakazuje diskriminácia aj z dôvodu manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, odborovej činnosti, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

30. Podľa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a doplnení niektorých zákonov (ďalej len antidiskriminačný zákon) , dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupine, zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo iného postavenia alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

31. Podľa ust. § 3 ods. 1 antidiskriminačného zákona, každý je povinný dodržiavať zásadu rovnakého zaobchádzania v oblasti pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahov, sociálneho zabezpečenia, zdravotnej starostlivosti , poskytovania tovarov a služieb a vo vzdelávaní.

32. Podľa ust. § 5 ods. 1 antidiskriminačného zákona, v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa v sociálnom zabezpečení, zdravotnej starostlivosti, pri poskytovaní tovarov a služieb a vo vzdelávaní zakazuje diskriminácia osôb z dôvodov podľa § 2 ods. 1.

33. Podľa ust. § 9 ods. 1 antidiskriminačného zákona, každý má podľa tohto zákona právo na rovnaké zaobchádzanie a ochranu pred diskrimináciou.

Podľa ust. § 9 ods. 2 antidiskriminačného zákona, každý sa môže domáhať svojich práv na súde, ak sa domnieva, že je alebo bol dotknutý na svojich právach, právom chránených záujmoch alebo slobodách nedodrzaním zásady rovnakého zaobchádzania. Môže sa najmä domáhať, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav alebo alebo poskytol primerané zadosťučinenie.

Podľa ust. § 9 ods. 3 antidiskriminačného zákona, ak by primerané zadost'učinenie nebolo dostačujúce, najmä ak nedodržaním zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby, môže sa tá domáhať aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Sumu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy a všetky okolnosti, za ktorých došlo k jej vzniku.

34. Podľa ust. § 9a antidiskriminačného zákona, ak by porušením zásady rovnakého zaobchádzania mohli byť dotknuté práva, právom chránené záujmy alebo slobody väčšieho alebo neurčitého počtu osôb alebo ak by takýmto porušením mohol byť inak vážne ohrozený verejný záujem, patrí právo domáhať sa ochrany práva na rovnaké zaobchádzanie aj právnickej osobe podľa § 10 ods. 1. Táto osoba sa môže domáhať najmä určenia, že bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania, aby ten, kto nedodržel zásadu rovnakého zaobchádzania, upustil od svojho konania, ak je to možné, napravil protiprávny stav.

35. Podľa ust. § 11 antidiskriminačného zákona, konanie vo veciach súvisiacich s porušením zásady rovnakého zaobchádzania sa začína na návrh osoby, ktorá namieta, že jej právo bolo dotknuté porušením zásady rovnakého zaobchádzania (ďalej len žalobca). Žalobca je povinný v návrhu označiť osobu, o ktorej tvrdí, že porušila zásadu rovnakého zaobchádzania (ďalej len žalovaný).

Žalovaný je povinný preukázať, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ak žalobca oznámi súdu skutočnosť, z ktorých možno dôvodne usudzovať, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo.

36. Podľa ust. § 135 ods. 2 písm. f) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len zákon č. 73/1998 Z.z.), je služobný úrad povinný umožňovať príslušným odborovým orgánom vykonávať kontrolu plnenia úloh v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri výkone štátnej služby, ako aj účasť pri zisťovaní okolností a príčin vzniku služobných úrazov a chorôb z povolania.

37. Podľa ust. § 137 zákona č. 73/1998 Z.z., príslušný odborový orgán má právo vykonávať kontrolu nad bezpečnosťou a ochranou zdravia pri výkone štátnej služby. Pritom má právo kontrolovať, ako nadriadený plní svoje povinnosti v starostlivosti o bezpečnosť a ochranu zdravia pri výkone štátnej služby.

38. Podľa ust. § 225 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z.z., v súlade s týmto zákonom vystupujú na ochranu práv a oprávnených záujmov policajtov príslušné odborové orgány. Služobný úrad vopred prerokuje s príslušným odborovým orgánom

- a) Podklady potrebné na zostavenie systemizácie na príslušný kalendárny rok,
- b) Návrh na prevedenie alebo preloženie policajta na inú funkciu z dôvodu organizačných zmien, zo zdravotných dôvodov alebo z dôvodu zákazu činnosti,
- c) Návrh na prepustenie policajta zo služobného pomeru z dôvodu organizačných zmien alebo pre zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti,
- d) Návrh služobného hodnotenia, v ktorom je policajt hodnotený ako nevyhovujúci na výkon doterajšej funkcie alebo na výkon akejkoľvek funkcie v štátnej službe.

39. Podľa ust. § 226 ods. 1 až 4 zákona č. 73/1998 Z.z., policajt vykonávajúci funkciu v odborových orgánoch, ktorej výkon si vyžaduje dlhodobé uvoľnenie od plnenia povinností štátnej služby, sa zaraďuje do zálohy podľa § 41 ods. 1 písm. c). Policajt sa po skončení výkonu funkcie v odborových orgánoch podľa odseku 1 ustanoví do funkcie rovnakej úrovne, akú naposledy zastával. Ak to nie je možné, ustanoví sa do funkcie podľa § 33. Policajtovi zvolenému do funkcie v odborových orgánoch, ktorej výkon nevyžaduje dlhodobé uvoľnenie z plnenia povinností vyplývajúcich zo štátnej služby, sa udelí služobné voľno s nárokom na služobný plat na nevyhnutne potrebný čas. Odborovým funkcionárom podľa odseku 3 sa poskytne na odborové vzdelávanie služobné voľno s nárokom na služobný plat na nevyhnutne potrebný čas.

40. Podľa § 227 ods. 1 až 3 zákona č. 73/1998 Z.z., služobný pomer policajta nesmie byť skončený pre výkon odborovej funkcie v odborovom orgáne. Policajt, ktorý bol zvolený do funkcie v odborovom orgáne, môže byť v čase funkčného obdobia a v čase dvoch rokov po jeho skončení prepustený len po predchádzajúcom súhlase príslušného odborového orgánu. Súhlas nie je potrebný, ak ide o prepustenie podľa § 192 ods. 1 písm. b), c), d), e), f) g). Prepustenie podľa § 192 ods. 1 písm. d) možno vykonať len so súhlasom ministra. Ak príslušný odborový orgán odmietol udeliť súhlas nadriadeného podľa odseku 2, rozhodnutie služobného orgánu o prepustení odborárskeho funkcionára je neplatné.

41. Podľa § 228 ods. 1 až 2 zákona č. 73/1998 Z.z., sa súčinnosť nadriadených s odborovými orgánmi uskutočňuje najmä tým, že nadriadení umožnia príslušným odborovým orgánom

- a) vykonávať spoločenskú kontrolu dodržiavania právnych predpisov upravujúcich služobný pomer policajtov,
- b) vyžadovať od nadriadených informácie o hospodárení so mzdovými prostriedkami a podieľať sa na dodržiavaní zásad spravodlivého odmeňovania,
- c) navrhovať svojich členov do poradných orgánov zriadených na prerokúvanie návrhov niektorých personálnych opatrení a na zásadné opatrenia v oblasti sociálneho zabezpečenia, liečebnej, kúpeľnej, rekreačnej a inej starostlivosti a hmotného zabezpečenia policajtov,
- d) vyjadrovať sa o návrhoch na prevelenie policajta, na pozbavenie výkonu štátnej služby a o návrhoch na rozvrhnutie základného času služby v týždni,
- e) vyjadriť sa o návrhu na povolanie policajta na plnenie úloh inšpekčnej služby podľa § 36a.

Služobný úrad poskytuje bezplatne na zaistenie činnosti odborového orgánu nevyhnutné materiálno-technické zabezpečenie.

42. Podľa ust. § 2 ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní, kolektívne zmluvy môžu uzatvárať príslušné odborové orgány a zamestnávateľia, prípadne ich organizácie.

43. Podľa ust. § 2 ods. 3 písm. c) zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní, kolektívnou zmluvou je kolektívna zmluva vyššieho stupňa uzavretá medzi príslušným odborovým orgánom alebo príslušnými vyššími odborovými orgánmi a zamestnávateľom, ktorým je štát.

44. Podľa ust. § 3a ods. 1 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní, ak u zamestnávateľa pôsobia popri sebe viaceré odborové organizácie, pri uzatváraní kolektívnej zmluvy v mene kolektívu zamestnancov môžu príslušné odborové orgány pôsobiace u zamestnávateľa vystupovať a konať s právnymi dôsledkami pre všetkých zamestnancov len spoločne a vo vzájomnej zhode, ak sa medzi sebou nedohodnú inak. Ak sa odborové organizácie nedohodnú na postupe podľa prvej vety, je zamestnávateľ oprávnený uzatvoriť kolektívnu zmluvu s odborovou organizáciou s najväčším počtom členov u zamestnávateľa alebo s ostatnými odborovými organizáciami, ktorých súčet členov u zamestnávateľa je väčší ako počet členov najväčšej odborovej organizácie.

Podľa ust. § 3a ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní, ak u zamestnávateľov pôsobia popri sebe odborové organizácie, môžu príslušné vyššie odborové orgány vystupovať a konať s právnymi dôsledkami pri uzatváraní kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa pre všetkých zamestnancov len spoločne a vo vzájomnej zhode, ak sa medzi sebou nedohodnú inak. Ak sa vyššie odborové orgány nedohodnú na postupe podľa prvej vety, je organizácia zamestnávateľov oprávnená uzatvoriť kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa s príslušným vyšším odborovým orgánom odborových organizácií s najväčším počtom členov u týchto zamestnávateľov alebo s príslušnými vyššími odborovými orgánmi ostatných odborových organizácií, ktorých súčet členov u týchto zamestnávateľov je väčší ako počet členov odborových organizácií s najväčším počtom členov u týchto zamestnávateľov.

45. Podľa ust. § 32 ods. 1 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní, príslušným odborovým orgánom (príslušným vyšším odborovým orgánom) sa na účely tohto zákona rozumie odborový orgán, ktorý je oprávnený vystupovať v právnych vzťahoch v mene príslušnej odborovej organizácie.

46. Na základe zisteného skutkového stavu a citované zákonné ustanovenia súd uzavrel, že **žaloba je podaná dôvodne.**

V prejednávanej veci **nie je sporné**, že u **žalovaného pôsobia dve odborové organizácie**. Jednou z nich je **Nový odborový zväz polície (žalobca)** zastúpený predsedom Vojtechom Kľučarovským (ďalej len NOZP), ktorý začal svoju činnosť 27.5.2015 a ktorý podľa vyjadrenia žalobcu zastupuje záujmy viac ako 570 členov z radov polície a zamestnancov. Druhou odborovou organizáciou je **Odborový zväz polície v Slovenskej republike** zastúpený jeho predsedom Mariánom Magdoškom, ktorý podľa vyjadrenia žalovaného má cca 8.500 členov. Taktiež je **nesporné**, že dňa 19.12.2017 bola **podpísaná Kolektívna zmluva vyššieho stupňa pre príslušníkov Policajného zboru na rok 2018 medzi zamestnávateľom Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky** na jednej strane a **Odborovým zväzom polície v Slovenskej republike** na strane druhej, kde zo strany zamestnávateľa bol použitý postup podľa § 3a ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní. Tento postup bol uplatnený aj v roku 2016 pri prejednávaní Kolektívnej zmluvy na rok 2017 a v roku 2018 pri prejednávaní Kolektívnej zmluvy na rok 2019.

Medzi stranami **spornou skutočnosťou** v prejednávanej veci je to, či žalovaný mohol Kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa uzavrieť so žalobcom resp. že žalovaný nemohol kolektívnu zmluvu so žalobcom uzavrieť, pretože by to bolo v rozpore so zákonom č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní, a teda že žalovaný žiadnym spôsobom neporušil práva žalobcu. Sporné medzi stranami je ďalej zodpovedanie otázky, či nezpracovanie subjektu NOZP ako odborového partnera do kolektívnej zmluvy zvýhodňuje členov jednej

odborovej organizácie , v tomto prípade Odborového zväzu polície v Slovenskej republike pred druhou odborovou organizáciou, ktorou je Nový odborový zväz polície a tým diskriminuje členov žalobcu ako odborovej organizácie a v súvislosti s tým otázka unesenia dôkazného bremena.

47. Vychádzajúc zo znenia antidiskriminačného zákona (§ 11 ods. 2 zákona č. 365/2004 Z.z.) a súdnej praxe **ohľadne dôkazného bremena v sporoch , kde osoby tvrdia, že voči nim došlo k priamej či nepriamej diskriminácii platí**, že dôkazné bremeno neťaží len a výlučne žalovanú stranu, ale ťaží aj žalobcu. Žalobca musí prioritne uniesť dôkazné bremeno ohľadne skutočností, z ktorých možno odvodiť, že došlo k priamej alebo nepriamej diskriminácii resp. porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania. Žalobca musí tvrdiť a zároveň aj predložiť také dôkazy (uniesť dôkazné bremeno), z ktorých možno dôvodne usúdiť, že k porušeniu zásady rovnakého zaobchádzania došlo. Súčasne musí tvrdiť, čo je pohnútkou diskriminačného konania. Až následne sa presúva dôkazné bremeno na žalovanú stranu, ktorá má právo preukazovať svoje tvrdenia, že neporušila zásadu rovnakého zaobchádzania (Uznesenie NS SR sp.zn. 5Cdo 10/2011 zo dňa 3.10.2011).

Taktiež podľa uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. IV ÚS 16/09 zo dňa 30.apríla 2009 dôkazné bremeno nie je len povinnosťou žalovaného, ale rovnako žalobca musí preukázať nim tvrdené skutočnosti.

Uvedená postupnosť prechodu dôkazného bremena zo žalobcu na žalovaného je zrejماً a nesporná. To, či žalobca v takomto spore unesie dôkazné bremeno, záleží od výpovednej hodnoty nim predložených dôkazných prostriedkov.

48. **Podľa žalovaného** ust. § 3 ods. 2 písm. c) a § 32 ods. 1 zákona č. 2/1991 Zb. jednoznačne upravuje, s kým má žalovaný v postavení zamestnávateľa podpísať kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa. Podľa žalovaného Odborový zväz polície v SR je odborovým zväzom, ktorý vo svojej štruktúre združuje aj nižšie odborové organizácie na každom krajskom riaditeľstve Policajného zboru, z toho dôvodu má postavenie vyššej odborovej organizácie. Žalovaný ako zamestnávateľ preto bol oprávnený uzatvoriť kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa práve a výlučne len s OZP v SR ako s vyššou odborovou organizáciou. Podľa žalovaného žalobca je síce pomenovaním „zväz“, v skutočnosti podľa zverejnených stanov je iba odborovou organizáciou na podnikovej úrovni, ktorá nemá vytvorené žiadne ďalšie nižšie štruktúry, preto žalobca nie je vyšším odborovým orgánom. Preto podľa žalovaného žalovaný nemohol podpísať kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa so žalobcom , pretože mu to neumožňuje zákon č. 2/1991 Zb. , ani žiadny iný právny predpis platný na území SR. Ak by súd pripustil , že žalobca je vyšším odborovým orgánom oprávneným uzatvárať kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa (s čím sa žalovaný nestotožňuje vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti), podľa ust. § 3a ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. by mohol žalovaný uzavrieť kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa len s OZP v SR z dôvodov, že a) žalobca sa s OZP v SR nedohodol na spoločnom postupe a b) OZP v SR má väčší počet členov ako žalobca (v pomere cca 8500 v prospech OZP v SR). Podľa žalovaného tak žalobca nebol účastníkom kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa ako zmluvná strana v súlade so zákonom, preto nebol oprávnený pripomienkovať jej znenie alebo sa inak priamo podieľať na navrhovaní jej obsahu. V konaní žalovaného pri uzatváraní kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa nemohlo dôjsť k diskriminácii žalobcu, pretože žalovaný vo vzťahu ku žalobcovi vychádzal z právne záväzného znenia zákona č. 2/1991 Zb. Pokiaľ žalobca deklaruje porušenie zásady rovnakého zaobchádzania v porovnaní s OZP v SR, v tomto prípade ide o

dva subjekty s odlišným právnym postavením. Ak zákon predpokladá, že na uzatváranie kolektívnej zmluvy vyššieho stupňa sa vyžaduje splnenie zákonných náležitostí, ktoré žalobca v tom čase jednoznačne nespĺňal, potom nemohlo dôjsť k akejkoľvek diskriminácii na strane žalobcu. Žalovaný tak žiadnym spôsobom neporušil práva členov žalobcu, keď kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa na rok 2018 podpísal s OZP v SR, pretože žalovaný postupoval v súlade so zákonom.

Žalobca tvrdí, že k diskriminácii došlo tým, že kolektívna zmluva nereflektuje existenciu žalobcu. Obsah kolektívnej zmluvy je zodpovednosťou žalovaného a žalovaný nemôže podpísať kolektívnu zmluvu, ktorá obsahuje diskriminačné ustanovenia voči žalobcovi. Ich konkretizácia je obsiahnutá v žalobe. Žalobca poukazuje, že žalovaný nesprávne uvádza pojem vyššia odborová organizácia, nakoľko takýto pojem sa v zákon č. 1/1991 Zb. nenachádza. Článok 37 Ústavy SR nepozná pojem „odborový zväz“, ale len odborová organizácia. Za podstatné žalobca považuje to, že odborová organizácia vznikla na základe práva slobodne združovať jednotlivcov na ochranu svojich hospodárskych a sociálnych záujmov. Nie je dôležitý názov odborovej organizácie ani jej štruktúra, ale účel. Ustanovenie § 32 ods. 1 zákona o kolektívnom vyjednávaní pozná iba pojem príslušný vyšší odborový orgán. Príslušným odborovým orgánom (príslušným vyšším odborovým orgánom) sa na účely tohto zákona rozumie odborový orgán, ktorý je oprávnený vystupovať v právnych vzťahoch v mene príslušnej odborovej organizácie. Zákon nehovorí o vyššej odborovej organizácii. Zákon o kolektívnom vyjednávaní hovorí, kto je oprávnený uzavierať kolektívnu zmluvu v § 3 písm a) : v mene zmluvnej strany (§2 ods. 2) rokovať a uzavierať kolektívnu zmluvu môže zástupca príslušného odborového orgánu, ktorého oprávnenie vyplýva zo stanov odborovej organizácie, prípadne z vnútorného predpisu príslušného odborového orgánu. Určenie, kto je oprávnený uzatvárať kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa nemôže byť na rozhodovaní zamestnávateľa, ale zákon ju dáva do rúk odborovej organizácie. Podstatnejšou skutočnosťou ako vnútorná organizačná štruktúra odborovej organizácie je to, či odborová organizácia pôsobí u viacerých zamestnávateľov, pre ktorých platí kolektívna zmluva vyššieho stupňa. Žalobca má svojich členov a vnútornú štruktúru riadenia na každom Krajskom riaditeľstve PZ. Podľa žalobcu žalovaný sám prakticky poprel svoju vlastnú argumentáciu vlastným rozdielnym prístupom, ktorý nasvedčuje diskriminácii. Uzatvoril Kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa s Odborovým zväzom zmenových hasičov, ktorý rovnako ako žalobca nemá osobitné odborové organizácie, ale združuje členov u rôznych zamestnávateľov žalovaného. Podľa žalobcu meritom žaloby je najmä nedodržiavanie ods. 2 článku 37 Ústavy SR a žalovaný v ním vydaných interných aktoch riadenia vrátane kolektívnej zmluvy spomenutej v žalobe naďalej zvýhodňuje jednu odborovú organizáciu pred inou. Žalovaný nezmenil svoje predpisy, ktoré sú opísané v žalobe. Diskriminačný potup je vidno pri poskytovaní materiálnych výhod, ktoré čerpá Odborový zväz polície a jeho členovia oproti NOZP a jeho členom, ktoré nie sú založené ani na zásade rovnosti, ale ani na zásade proporcionality.

49. Pri rozhodovaní vo veci samej súd vychádzal z nesporných skutočností a nasledovných úvah :

Podľa čl. 37 ods. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo sa slobodne združovať s inými na ochranu svojich hospodárskych a sociálnych záujmov. Odborové organizácie vznikajú nezávisle od štátu. Obmedzovať počet odborových organizácií, ako aj zvýhodňovať niektoré z nich v podniku alebo v odvetví, je neprípustné.

Podľa § 2a zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, práva upravené týmto zákonom sa zaručujú všetkým občanom pri vstupe do štátnej služby a policajtom pri vykonávaní štátnej služby v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch ustanovenou osobitným zákonom. V súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania sa zakazuje diskriminácia aj z dôvodu manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo iného zmýšľania, **odborovej činnosti**, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu alebo **iného postavenia** alebo z dôvodu oznámenej kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 365/2004 Z.z. - antidiskriminačný zákon, dodržiavanie zásady rovnakého zaobchádzania spočíva v zákaze diskriminácie z dôvodu pohlavia, náboženského vyznania alebo viery, rasy, príslušnosti k národnosti alebo etnickej skupiny,

zdravotného postihnutia, veku, sexuálnej orientácie, manželského stavu a rodinného stavu, farby pleti, jazyka, politického alebo **iného zmýšľania**, národného alebo sociálneho pôvodu, majetku, rodu, alebo **iného postavenia** alebo z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti.

Žalobca Nový odborový zväz polície bol dňa **27.5.2015 zapísaný do evidencie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky ako odborová organizácia**. Súčasne žaloba dňa **22.7.2015 oznámil žalovanému, že ako odborová organizácia začína pôsobiť u zamestnávateľa**, ktorý má povinnosť poskytovať odborovej organizácii potrebnú súčinnosť a plniť si ďalšie povinnosti v súlade so zákonom č. 73/1998 Z.z. Taktiež žalobca požiadal o zriadenie kancelárie v sídle KR PZ v Košiciach na ul. Kuzmányho č. 8 a o ďalšie materiálne-technické zabezpečenie. Na základe uvedeného súd považuje za nesporné, že **žalobca je legitímnou odborovou organizáciou**.

V zhode s právnym názorom žalobcu súd konštatuje, že žalovaný nesprávne uvádza pojem **vyššia odborová organizácia**. Takýto pojem sa v zákone č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v platnom znení nenachádza.

Taktiež v zhode s právnym názorom žalobcu súd konštatuje, že **článok 37 Ústavy Slovenskej republiky** nepozná pojem „odborový zväz“, ale len „odborová organizácia“. Za podstatné súd považuje to, že táto odborová organizácia vznikla na základe práva slobodne združovať jednotlivcov na ochranu svojich hospodárskych a sociálnych záujmov. Nie je dôležitý názov odborovej organizácie, ani jej štruktúra, ale účel, pre ktorý vznikla.

Zákon č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v ust. § 32 ods. 1 v rámci záverečných a prechodných ustanovení definuje pojem „príslušný vyšší odborový orgán“. Príslušným odborovým orgánom (príslušným vyšším odborovým orgánom) sa na účely tohto zákona rozumie **odborový orgán, ktorý je oprávnený vystupovať v právnych vzťahoch v mene príslušnej odborovej organizácie**. Zákon nehovorí o vyššej odborovej organizácii.

Zákon č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní v ust. § 3 písm.a) hovorí, kto je oprávnený uzatvárať kolektívnu zmluvu. V mene zmluvnej strany (§ 2 ods. 2) rokovať a uzavierať kolektívnu zmluvu môže a) zástupca príslušného odborového orgánu, ktorého oprávnenie vyplýva zo stanov odborovej organizácie, prípadne z vnútorného predpisu príslušného odborového orgánu.

Vzhľadom na vyššie uvedené, vyjadrenia žalovaného, že Odborový zväz polície v Slovenskej republike je odborovým zväzom, ktorý vo svojej štruktúre združuje aj nižšie odborové organizácie na každom Krajskom riaditeľstve Policajného zboru a z toho dôvodu má postavenie vyššej odborovej organizácie (žalovaný ako zamestnávateľ bol preto oprávnený uzatvoriť kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa práve a výlučne len s OZP SR ako vyššou odborovou organizáciou), podľa názoru súdu nie sú správne.

Pokiaľ ide o žalobcu, žalovaný uviedol, že žalobca je síce svojim pomenovaním „zväz“, v skutočnosti podľa zverejnených stanov je iba odborovou organizáciou na podnikovej úrovni, ktorá nemá vytvorené žiadne ďalšie nižšie štruktúry, preto nie je vyšším odborovým orgánom (a preto žalovaný nemohol podpísať kolektívnu zmluvu vyššieho stupňa so žalobcom, pretože mu to neumožňuje zákon č. 2/1991 Zb., ani žiadny iný právny predpis platný na území Slovenskej republiky). S týmto názorom sa konajúci súd nestotožňuje. Zo Stanov NOZP zo dňa 30.4.2015 súd zistil, že organizačné jednotky v rámci NOZP nie sú zriaďované. Súd za podstatné považuje to, že odborová organizácia pôsobí u viacerých Krajských riaditeľstiev Policajného zboru. V danej veci žalobca tvrdil a preukázal, že má svojich členov a vnútornú štruktúru riadenia na každom Krajskom riaditeľstve Policajného zboru. Iné ponímanie podľa názoru súdu by bolo v rozpore s koncepciou materiálno-právneho štátu.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na žalobcom spomínaný Nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL ÚS 17/08 z 20.mája 2009, v ktorom sa konštatuje : „Koncepcia materiálno-právneho štátu akcentuje vo vzťahu k zákonodarcovi požiadavku rešpektovania základných práv a slobôd v rámci normatívnej regulácie spoločenských vzťahov. Podľa názoru ústavného súdu je povinnosťou všetkých štátnych orgánov zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektami, ktorým boli priznané (m.m. I . ÚS 17/99, I. ÚS 44/99). Koncepcia materiálno-právneho štátu zahŕňa zároveň požiadavku na obsahovú a hodnotovú kvalitu právnej normy, ktorá má zaistiť primeranosť použitého právneho prostriedku vo zvolenej legislatívnej regulácii vo vzťahu k legitímnemu cieľu sledovanému zákonodarcom (zákonodarcom deklarovaného účelu právnej regulácie) a súlade zvoleného legislatívneho opatrenia s ústavnými princípmi a demokratickými hodnotami vytvárajúcimi koncept materiálno-právneho štátu (obdobne napr. PL ÚS 22/06). Podstata materiálno-právneho štátu tak spočíva v uvádzaní platného práva do súladu so základnými hodnotami demokraticky usporiadanej spoločnosti a následne v dôslednom uplatňovaní platného práva bez výnimiek založených na účelových dôvodoch.

Na pojednávaní dňa 19.9.2018 predseda NOZP Vojtech Klučarovský vo veci zhody NOZP s OZP v SR pri vyjednávaní kolektívnej zmluvy na rok 2018 uviedol, že Nový odborový zväz polície plne súhlasil s návrhom kolektívnej zmluvy predloženým Odborovým zväzom polície v SR, za prítomnosti zástupcu Odborového zväzu polície v SR p. Magdošku a predsedajúceho pána Nociara. Môže do dokázať zvukový záznam. Pán Magdoško tvrdil, že stále budú v nezhode s Novým odborovým zväzom polície.

Na pojednávaní dňa 13.3.2019 súd pristúpil na návrh žalovaného k výsluchu Mgr. Viktora Kišša - súčasného predsedu Odborového zväzu polície v SR, ktorý sa zúčastnil kolektívneho vyjednávania v rokoch 2016-2017 (na roky 2017 a 2018) a v roku 2018 na rok 2019. Svedok na otázky žalovaného, žalobcu i súdu objasnil súdu dôvody, pre ktoré Odborový zväz polície v SR trval na tom, že nie je v zhode s Novým odborovým zväzom polície. Z výsluchu svedka vyplynulo, že jediným dôvodom bola skutočnosť, že OZP v SR nechcel resp. neakceptoval žalobcu ako partnera pri uzatváraní kolektívnej zmluvy.

Žalovaný opak tvrdenia žalobcu (napriek výsluchu navrhnutého svedka Mgr. Kišša - súčasného predsedu OZP v SR) nepreukázal, preto súd považoval vyjadrenia žalobcu vo veci zhody resp. nezahody, po výsluchu svedka Mgr. Viktora Kišša, za nesporné. **Vzhľadom na tieto skutočnosti považuje súd postup zamestnávateľa podľa § 3a ods. 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní za nedôvodný.**

Súd konštatuje, že po tom, čo Krajské riaditeľstvá Policajného zboru stratili subjektivitu a jediným zamestnávateľom sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, jediným zamestnávateľom tak policajtov združených v Odborovom zväze polície v SR, ako aj policajtov združených v Novom odborovom zväze polície, bolo a je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Podľa názoru súdu povinnosťou žalovaného (Ministerstva vnútra SR) ako jediného zamestnávateľa, u ktorého pôsobia legitímne dve odborové organizácie, bolo rešpektovať existenciu ďalšieho odborového subjektu - Nového odborového zväzu polície, pristúpiť ku kolektívnemu vyjednávaniu s obidvoma odborovými partnermi a uzatvárať kolektívne zmluvy (konkrétne v roku 2016 Kolektívnu zmluvu na rok 2017, v roku 2017 Kolektívnu zmluvu na rok 2018 a v roku 2018 Kolektívnu zmluvu na rok 2019), s obidvoma odborovými organizáciami ako odborovými partnermi. Následne existenciu ďalšej odborovej organizácie zohľadniť v jednotlivých ustanoveniach kolektívnych zmlúv a v interných predpisoch žalovaného. Motív Odborového zväzu polície v SR prehlasať, že nie je v zhode s Novým odborovým zväzom polície, mal súd nepochybne preukázaný výsluchom predsedov oboch odborových organizácií. Bolo povinnosťou žalovaného ako zamestnávateľa, u ktorého pôsobia súčasne dve odborové organizácie, aby vo vzťahu k týmto odborovým organizáciám postupoval v súlade so zásadou rovnakého zaobchádzania, pričom dôvodmi OZP v SR, „že nie sú v zhode s NOZP“ sa vôbec nezaoberal. Keďže žalovaný nerefletoval existenciu žalobcu ako odborovú organizáciu a odborového partnera, konanie žalovaného tak, ako je žalobcom popísané v jednotlivých bodoch žaloby, podľa názoru súdu naplnilo pojmové znaky diskriminácie podľa § 2 ods. 9 zák. č. 365/2004 Z.z. - antidiskriminačný zákon, podľa ktorého diskriminácia právnickej osoby je nedodržanie zásady rovnakého zaobchádzania vo vzťahu k tejto osobe z dôvodov podľa § 2 ods. 1, ak ide o jej členov, spoločníkov, akcionárov, členov jej orgánov, jej zamestnancov, osôb konajúcich v jej mene alebo osôb, v mene ktorých koná táto právnická osoba. Diskriminačné znenie predpisov žalovaného (Kolektívnej zmluvy, interných predpisov žalobcu) tak ako sú popísané v žalobe, nepochybne bráni vykonávať práva žalobcu zaručené Ústavou Slovenskej republiky a zasahuje do práv členov žalobcu vo vzťahu k ich právu združovať sa a realizovať svoje práva prostredníctvom odborovej organizácie.

50. Vzhľadom na vyššie uvedené odôvodnenie a úvahy súdu, súd vyhovel žalobe a konštatuje, že žalovaný svojim konaním diskriminoval žalobcu a jeho členov z dôvodu iného postavenia a odborovej činnosti a porušil tak zásadu rovnakého zaobchádzania. Keďže porušenie zásady rovnakého zaobchádzania trvá aj v čase vyhlásenia rozsudku, súd súčasne uložil žalovanému aj povinnosť zdržať sa konania, ktoré by diskriminovalo žalobcu a jeho členov a porušovalo zásadu rovnakého zaobchádzania spôsobom popísaným tak, ako to uviedol súd vo výrokovvej časti druhého výroku.

51. Keďže mal súd preukázané, že žalovaný svojim konaním diskriminoval žalobcu a jeho členov a porušil zásadu rovnakého zaobchádzania, ako aj vzhľadom na skutočnosť,

diskriminácia žalobcu a jeho členov trvá, v súlade s ust. § 9 ods. 3 a § 9a zákona č. 365/2004 Z.z. - antidiskriminačný zákon, súd priznal žalobcovi aj nemajetkovú ujmu v peniazoch vo výške 1.000 eur, nakoľko mal za to, že porušením zásady rovnakého zaobchádzania bola značným spôsobom znížená dôstojnosť, spoločenská vážnosť alebo spoločenské uplatnenie poškodenej osoby (žalobcu a jeho členov). Zhodne s názorom žalobcu výšku priznanej nemajetkovej ujmy v sume 1.000 eur považoval súd za symbolickú vzhľadom na dobu trvania (od roku 2015 doteraz) a dôvod diskriminácie (odborová činnosť).

52. Podľa ust. § 9a citovaného zákona, ak by porušením zásady rovnakého zaobchádzania mohli byť dotknuté práva alebo slobody väčšieho alebo neurčitého počtu osôb alebo ak by takýmto porušením mohol byť inak vážne ohrozený verejný záujem, patrí právo domáhať sa ochrany na rovnaké zaobchádzanie aj právnickej osobe podľa § 10 ods. 1. Žalobca podľa názoru súdu je takouto osobou.

53. Za dôvodné a spravodlivé považoval súd aj uloženie povinnosti žalovanému ospravedlniť sa žalobcovi a zverejniť toto ospravedlnenie formou tlačovej správy žalobcu na svojej hlavnej internetovej stránke, aj vo svojom periodiku „Zvesti“ spôsobom, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. V tejto súvislosti súd osobitne poukazuje na vyjadrenia svedka Gladiča pod bodom 20 tohto rozsudku alebo na dôkaz na čl. 370 spisu (výňatok z časopisu odborového zväzu Polície január 2016 na parazitovaní nečlenov odborármi vyrokovaných benefitch), ktoré dôkazy okrem iného opodstatňujú, aby súd uložil žalovanému ospravedlniť sa žalobcovi a jeho členom aj formou tlačovej správy na hlavnej internetovej stránke aj vo svojom periodiku „Zvesti“.

54. Súd z dôvodu hospodárnosti konania nevyhovel ďalšej žiadosti žalovaného o odročenie pojednávania z dôvodu opätovného zabezpečenia svedka Mgr. Mariána Magdošku - bývalého predsedu OZP SR na ďalšom pojednávaní (ktorého žalovaný na pojednávanie nezabezpečil a ktorý sa podľa žalovaného pojednávania nezúčastnil z dôvodu plnenia iných povinností), nakoľko z výsluchu súčasného predsedu OZP v SR Mgr. Viktora Kissa mal súd nepochybne preukázané okolnosti, za ktorých dochádzalo k uzatváraniu kolektívnych zmlúv na roky rokov 2017, 2018, 2019 len medzi zamestnávateľom Ministerstvom vnútra SR na jednej strane a odborovým partnerom OZP v SR na strane druhej (z dôvodu oznámenia OZP v SR, že OZP v SR nie je v zhode s NOPZ resp. že je v nezhode). Súčasný predseda OZP v SR Mgr. Kiss sa popri bývalom predsedovi OZP v SR Mgr. Magdoškovi zúčastnil jednaní organizovaných zamestnávateľom Ministerstvom vnútra SR a OZP v SR pri kolektívnom vyjednávaní, ktorú skutočnosť potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi. Vyjadrenia svedka Mgr. Kissa nie sú v rozpore s tvrdeniami a dôkazmi predloženými žalobcom. Doteraz vykonané dokazovanie v tomto smere súd považoval za úplne dostačujúce pre rozhodnutie vo veci samej.

55. O splnení povinnosti uloženej týmto rozsudkom súd rozhodol v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

56. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 (podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) v spojení s § 255 ods. 1 CSP (podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania

podľa pomeru je úspechu vo veci) tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu.

57. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradná (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II. v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym úradným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu prípustné ďalšie prostriedky procenej obrany alebo prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) týkajú sa procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného priadku.

V Košiciach dňa 13. marca 2019

JUDr. Beáta Oreničová
sudca

Za správnosť vyhotovenia: Ing. Mária Mošková